

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

ஏப்ரல் 2004 ஜீவியம் 9 மலர் 12

இம்மாத மலரில்.....

பொருளடக்கம்	பக்கம்
எங்கள் குடும்பம்	2
இம்மாதச் செய்தி	27
வைபு மூவன்	28
அன்பர் கடிதம்	36
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V	39
சாவித்ரி	45
பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டும்	47
அஜெண்டா	55
பிரம்மம், புருஷா, ஈஸ்வரா — மாயா, பிரகிருதி, சக்தி	57
இதுவே உம் ரௌத்திரக் கருணை	61

❀❀❀

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.
வருடச் சந்தா ரூ.60/-

எங்கள் குடும்பம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...)

- கணவர் : அங்கு ஒரு சிக்கலிருக்குமா?
- மனைவி : அடுத்தவர் செய்யும் அட்டகாசம், அட்டூழியம், அநியாயம் ஆண்டவன் செய்யும் நியாயம், ஆர்ப்பாட்டம், சிருஷ்டி என மனம் பூரிப்பது.
- பார்ட்னர் : அவை நமக்கு இழைக்கப்பட்டாலும் அப்படி நினைக்கவேண்டும்.
- மனைவி : நமக்கு வரும்பொழுதுதான் விசேஷம். நினைத்தால் போதாது, உணரவேண்டும்.
- கணவர் : “தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா” என்பதும் இதுவா?
- மனைவி : இதற்குரிய மனநிலை அது. அது புல்லரிப்புத் தாராது. இத்தனையும் தன்னுள்ளடக்கியது சத்தியம், மெய், மெய் மட்டும் பேசுவது, மெய்க்குப் புறம்பானவற்றைப் பேசாமலிருப்பது.
- பார்ட்னர் : சத்தியஜீவியம் என்பதை சத்தியத்தின் பரநலமான நல்லெண்ணம் எனக் கூறலாமா?
- மனைவி : சரியான விளக்கம். சத்தியம் பரநலத்தின்மூலம் ஆன்மீக நல்லெண்ணமாக மாறி ஆன்மா அடுத்த ஆன்மாவுடன் தொடர்புகொள்வது ஆன்மீக நன்றியறிதல். தத்துவப்படி மனம் தன் ஆதியான சத்தியஜீவியத்தை வாழ்வின் செயல்களில் அறிவது.
- பார்ட்னர் : சுமுகமே சூட்சுமம்.

- மனைவி : சுமுகம் ஆன்மீகச் சுகம்.
- கணவர் : அதுவும் நம்மைத் தேடி வரவேண்டும் என்பாய்.
- பார்ட்னர் : நாமே தேடிப்போகும் சுமுகம் ஆன்மீகச் சுகம். தானே நம்மை நாடி வரும் சுமுகம் ஆன்மீகம் அன்றாட வாழ்வில் மலரும் மணம்.
- மனைவி : தாழ்ந்தது, உயர்ந்தது (low consciousness, higher consciousness) என்பதில் விஷயம் முடிகிறது. பிறர் நமக்கிழைத்த கொடுமை ஆண்டவனின் அன்புப் பரிசு என ஆன்மா, உடலில் பரிணாமத்தால் எழுந்து புல்லரிப்பது உயர்ந்த ஜீவியம்.
- பார்ட்னர் : இது மூன்றாவது திருவுருமாற்றமா?
- மனைவி : முதல் திருவுருமாற்றம், சைத்தியத் திருவுருமாற்றம்.
- கணவர் : வித்தியாசம் என்ன?
- மனைவி : முதல் திருவுருமாற்றம் mental psychic மனத்தின் சைத்தியப்புருஷன் வெளிப்படுவது. அது முனிவர், ரிஷி, யோகி, தெய்வ நிலைகளைக் கடந்து சத்தியா-ரோகணத்தால் சத்தியஜீவிய திருவுருமாற்றமாவது மூன்றாவது திருவுருமாற்றம்.
- கணவர் : புரியவில்லை.
- மனைவி : நாம் எப்படியிருந்தாலும், நாம் சம்பாதித்தது எந்த வகையாக இருந்தாலும், குடும்பம் செய்தாலும், பழக்கம் மட்டமானதாக இருந்தாலும், சுயநலத்தையே பரநலம் எனக் கருதினாலும், காரியத்தையே மனம் நாடினாலும், எல்லாவற்றையும் மீறி உள்ளேயுள்ள

ஒரு சொட்டுப் பக்குவத்தால் நன்றி புல்லரிப்பது முதல் திருவுருமாற்றம். மூன்றாம் திருவுருமாற்றம் நாம் உள்ளே உயர்வாக இருந்து, பணத்தை அன்னைமூலமாக மட்டும் சம்பாதித்து, உடல் பிரம்மச்சரியத்தை ஏற்று, பழக்கம் பண்புடையதாக இருந்து, பரநலத்தைக் கடந்த பரநலமே நம் நலம் எனப் பயின்று, ஆதாயத்திலும் அன்பையே கண்டு, பக்குவம் பவித்திரமாகி நன்றி நிலையானால் அது சத்தியஜீவியத் திருவுருமாற்றம்.

பார்ட்னர் : கேட்க நன்றாக இருக்கிறது.

கணவர் : எனக்காக நீ செய்தால் தேவலை.

மனைவி : அனைவருக்காகவும் நாம் இதைச் செய்யவேண்டும்.

அனைவரும் கலைந்து சாப்பிடப் போகின்றனர். சாப்பாடு தேவாமிர்தமாக இருப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு சாப்பிட்டனர்.

ஒரு நாள் வேலைக்காரி வந்து தாயார் காலில் விழுந்து நமஸ்காரம் செய்து தம் கணவரும் வந்து நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும் எனக் கேட்டு நமஸ்காரம் செய்தனர்.

வேலைக்காரி: அம்மா, இந்த மதர் சக்திவாய்ந்த தெய்வம் என்று பார்க்கிறேன்.

அவள் : அம்மாவிடம் விஷயத்தைச் சொல்லு.

கணவர்

வேலைக்காரி: இந்தப் படம் வந்ததிலிருந்து ஆச்சரியமான காரியங்கள் நடக்கின்றன. நம்பவே முடியவில்லை.

அவள் : தோப்பு விஷயத்தைச் சொல்லேன்.

கணவர்

வேலைக்காரி: ஒரு நாள் நீங்க பேசிக்கொண்டிருந்தபொழுது சமர்ப்பணம் பெரியது என்று கூறினீர்கள். அதனால் நானும் அதைச் செய்து பார்க்க ஆசைப்பட்டேன்.

அவள் : சமர்ப்பணம் என்றால் என்ன?

கணவர்

வேலைக்காரி: முதலாளி சொல்லியது, இந்தச் சமர்ப்பணத்தால்தான்.

தாயார் : என்ன செய்தாய்?

வேலைக்காரி: தோப்பு நினைவு வரும்பொழுதெல்லாம் அம்மாகிட்டே சொன்னேன்.

தாயார் : அதைத் தொடர்ந்தால், தோப்பு உன்னிடம் வந்துவிடும்.

வேலைக்காரி: அதைச் சொல்லத்தான் வந்தேன்.

அவள் : விஷயத்தைச் சொல்லாமல் பேசுகிறாயே.

கணவர்

தாயார் : என்ன நடந்தது?

வேலைக்காரி: முதலாளி எங்க வீட்டுக்காரரிடம் தோப்பை நீயே எடுத்துக்கொள். ஒரு விலை கட்டி பணத்தைக் கொஞ்சம், கொஞ்சமாகக் கொடு என்றார்.

அவள் : அம்மா, நீங்க எப்படிச் சொன்னீங்க தோப்பு வரும் என்று?

கணவர்

தாயார் : மதர் சக்திவாய்ந்த தெய்வம். அவர்கள் பேரைச் சொன்னால் எதுவும் பலிக்கும்.

அவள் : இது நம்பமுடியாதது. எங்க முதலாளி அப்படியெல்லாம்
கணவர் : செய்கிறவர் இல்லை. நான் சீக்கிரம் விலையைக்
கொடுத்துவிடுவேன்.

வேலைக்காரி: முதலாளி விலையைக் கேட்கவில்லை, அம்மா. ஒப்புக்கு
விலை என்று ஒரு தொகையைக் கூறுகிறார். அந்த
விலைக்கெல்லாம் இந்தத் தோப்பு வாராது. தோப்புன்னு
வந்தபிறகு வேலை தலைக்குமேலே இருக்கிறது.
இருந்தாலும் நான் என் தங்கையை என் வீட்டில்
விட்டுவிட்டு அம்மா வீட்டில் நானே செய்கிறேன்.

வீட்டில் இந்தச் செய்தி சம்பந்தப்பட்டவர், படாதவர்,
அனைவருக்கும் போய் அவர்களை ஆச்சரியத்தில் திளைக்க
வைத்தது. அதனால் எவருக்கும் நம்பிக்கை வரவில்லை. ஆச்சரியம்
வந்தது. மாலையில் வீட்டார் கூடினார்கள்.

பெண் : நானும் சமர்ப்பணம் செய்கிறேன், அம்மா.
தாயார் : அது நல்லது. நீ படிக்கிறேன், முதல் கிளாஸ்
வாங்கிறேன் என்றாயே அது நல்லது.
பெண் : சமர்ப்பணம் சுலபம்.
தாயார் : சுலபத்திற்காக ஒன்றைப் பின்பற்றினால் பலன்,
'சுலப'மாக வரும். பார்க்கப்போனால் படிப்பது சுலபம்.
சமர்ப்பணம் சுலபமன்று.
பெண் : வேலைக்காரி செய்வதை நான் செய்யக்கூடாதா?
சிறியவன் : அவளுக்கு மூடநம்பிக்கை, எதையும் எளிதில்
நம்புவாள்.
தாயார் : அப்படியெல்லாம் அன்னையை நம்பமுடியாது.

கணவர் : ஏதாவது விஷயம் என்றில்லாமல் அன்னையை
நினைக்கவும் முடியாது.
பெரியவன் : அம்மா சொல்றாங்க என்று நானும் செய்து
பார்த்தேன். வரமாட்டேங்கிறது.
கணவர் : அதற்கு பூர்வஜென்மப் புண்ணியம் செய்திருக்க
வேண்டும்.
பெண் : சமர்ப்பணம் என்றால் மதர் பேரைச் சொல்வதுதானே.
தாயார் : அதுவும் சமர்ப்பணம்தான்.
பெண் : பின் எது சமர்ப்பணம்?
தாயார் : வேலையைத் துவங்குமுன் வேலையை அன்னைக்குச்
சமர்ப்பிப்பது சமர்ப்பணம்.
சிறியவன் : அது கஷ்டம். நீ செய்தால் பெரிய மாப்பிள்ளை வருவார்.
கணவர் : அது உண்மையா?
தாயார் : நாம் எதைச் சமர்ப்பணம் செய்தாலும், மனத்தில் எது
இருக்கிறதோ அதுவே பலிக்கும்.
பெண் : நான் கல்யாணத்தை நினைக்கவில்லை.
பெரியவன் : நீ நினைக்காவிட்டால், உன் மனம் நினைக்கும்.
சிறியவன் : வேலைக்காரிக்கு எப்படிப் பலித்தது?
தாயார் : அவர்கள் இந்தியர்கள். மனம் நமது படிப்பாலும், நகர
வாழ்வாலும் பாழாகப் போய்விட்டது. அவள் மனம்
பாழாகவில்லை. இங்கு ஆயா வேலை செய்தவள்

பெண் படித்துவிட்டு அமெரிக்காவில் கல்யாணம் செய்துகொள்ளவில்லையா?

கணவர் : அது எவரும் நம்பமுடியாதது. 230/- ரூபாய் சம்பளம் 2300 ரூபாயாகி, இலட்ச ரூபாய் சர்க்கார் மான்யம் வந்து, அமெரிக்காவில் மாப்பிள்ளை, பார்த்தவரே நம்பமாட்டார்கள். நம்பிக்கைப் பலன் தருகிறது. நமக்கெல்லாம் நம்பிக்கையே வரமாட்டேன் என்கிறது.

தாயார் : பெறுவது ஒரு பக்கம். எதிராகப் போனால் தாங்காது.

கணவர் : அன்னை தண்டிப்பதில்லை என்பாயே.

தாயார் : அன்னைக்குத் தண்டனையே தெரியாது. எட்டு வகுப்புப் படிக்க முடியாதவனை ஆதரவால் கல்லூரிக்கு அனுப்பினால், எனக்கு உங்கள் ஆதரவு தேவையில்லை என்றால் என்ன ஆகும்?

கணவர் : எல்லாம் போகும். எல்லோரும் சிரிக்கும்படியாகும்.

தாயார் : நமக்குத் தகுதியில்லாத பெரிய விஷயத்தை மதர் கொடுத்தபின் மதர் வேண்டாம் என எட்டிப்போனால், அடி தாங்காது. அது அன்னை கொடுக்கும் தண்டனையில்லை. அவர்களே பெறும் தண்டனை.

கணவர் : புரியலை.

தாயார் : பக்கத்து வீட்டு பேங்க் மானேஜர் ஒரு பெரிய நல்லதைச் செய்து பிறகு பின்வாங்கினார். 10 மாதம் ஆஸ்பத்திரியிலிருந்தார். வேலை போய்விட்டு வந்தது.

கணவர் : அவர் என்ன செய்தார்?

தாயார் : அன்பரை அழைத்து உதவி செய்து, பிறகு பின்வாங்கியது அவர் செய்தது. 25 இலட்சம் 1¼ கோடியானபின் இந்த பவானிக் கம்பெனிக்காரர் அன்னை வேண்டாம் என்று விலகினார்.

கணவர் : அவர்கட்கு இருந்த பிஸினசும் போய்விட்டதே.

தாயார் : அன்னையிடம் பெறுபவர், அன்னைக்கு எதிராகப் போகாதது குறைவு. இல்லை என்று கூறலாம்.

கணவர் : நினைத்துப் பார்த்தால், எல்லாக் கேஸும் அப்படியே இருக்கிறது. ஏன் அது?

தாயார் : 'தான்' என்ற அகங்காரம். அது தலைதூக்கினால் அப்படித்தான். அது இல்லாதவரில்லை. சட்டம், எவ்வளவு அதிகமாகப் பெறுகிறோமோ அவ்வளவு அதிகமாக இது எழும் என்பது.

சிறியவன் : அப்படியானால், அன்னையிடமிருந்து பெறுவது பயனில்லையா?

கணவர் : கொடுப்பது அன்னை, பெறுவது நாம். அகந்தையைக் களைந்தால் பெறலாம், நிலைக்கும். நம்ம பார்ட்னர் போலிருக்கவேண்டும்.

தாயார் : அவர் அடக்கமானவர். அவர் பெறுவதற்கு அளவில்லை.

கணவர் : இந்தக் கம்பெனி அவருக்கே பெரியது.

தாயார் : இந்தக் கம்பெனி உங்களால் அவருக்கு வந்தது என்று சொல்ல என்ன அடக்கம் வேண்டும்!

கணவர் : நம்மால் அப்படியிருக்க முடியாது.

சிறியவன் : நீங்கதான் பார்ட்னருக்குக் குரு.

பெரியவன் : பார்ட்னர்தான் நமக்கெல்லாம் குரு. அவர் அம்மாவை எப்படி நினைக்கிறார். நாம் அதுபோல் அம்மாவை நினைக்க முடியுமா?

பெண் : நமக்கு அம்மா.

கணவர் : அம்மா என்றால் சாதம் போடுவார்கள். குரு என்றால் அருள் செய்வார்கள்.

தாயார் : என்னைப் பற்றிப் பேசுவதைவிட அன்னையைப் பற்றிப் பேசவேண்டும்.

சிறியவன் : அன்னை தண்டிப்பதில்லை என்றும் சொல்கிறீர்கள், அடி பெரியதாக விழும் என்றும் கூறுகிறீர்கள், புரியலை.

கணவர் : பாதுகாப்பை விட்டு விலகி அடிபட்டால் அது எப்படித் தண்டனையாகும்?

சிறியவன் : அன்னை பாதுகாக்கமாட்டார்களா?

தாயார் : நீ அன்னையை விலக்காதவரை, அவர் விலகமாட்டார். மெனக்கெட்டு விலக்கினால் அன்னை அங்கிருக்க மாட்டார்.

பெரியவன் : எந்த நிலையிலும் அன்னை பாதுகாப்புண்டு என்று சொல்கிறீர்களே.

தாயார் : நாம் செய்த சேவை, ஒரு காலத்திலிருந்த நம்பிக்கை, கொடுத்த காணிக்கை, அதனளவில் ஆங்காங்கு செயல்படும்.

சிறியவன் : உதாரணமாகச் சொன்னால் தேவலை.

தாயார் : தண்ணீரில் மூழ்கியவர் அன்னையை மறந்தபொழுது, உள்ளிருந்து குரல் எழுந்து உயிர் பிழைத்தார். ஆரம்ப நாளில் அவர் செய்த சமர்ப்பணம், அவர் மறந்தாலும், அது மறக்கவில்லை.

சிறியவன் : எனக்குப் புரியும் உதாரணம் வேண்டும்.

தாயார் : 30 வருஷத்திற்குமுன் தொலைந்த புத்தகம் திரும்ப வந்தது தெரியுமா? புத்தகத்தைப் பிரியமாக வைத்திருந்ததால் திரும்ப வந்தது.

பெரியவன் : ஏன் தொலைந்தது?

தாயார் : அவ்வளவு பிரியமாகப் படித்த புத்தகத்தை அர்த்தமற்றவருக்குக் கடன் கொடுப்பது தவறு. அந்த மடத்தனத்தால் தொலைந்தது. பொங்கலில் புது நெய் விட்டால் மணமாக இருக்கும். கல்லிருந்தால் பல்லை உடைக்கும். உள்ளதற்குப் பலன்.

கணவர் : அவன் என்ன கேட்கிறான் எனில், “நான் அன்னையை ஏற்கிறேன். அன்னை என்னை நல்லபடியாக மட்டும் வைத்திருக்க மாட்டாரா?” எனக் கேட்கிறான்.

தாயார் : ஏற்பது 5 வயதுக் குழந்தை தாயாரை ஏற்பதுபோல் ஏற்றால் அன்னை அதுபோல் காப்பாற்றுவார்.

சிறியவன் : எனக்கு 5 வயதில்லையே.

தாயார் : எந்தக் கட்டத்தில் நீ விலகுகிறாயோ, அங்கு அன்னை எப்படிப் பாதுகாப்பார்?

சிறியவன் : பாதுகாப்பில்லை எனச் சொல்லுங்கள்.

பெண் : ஹாஸ்டலுக்குப் போன பையன் சினிமாவுக்கு அடிக்கடிப் போய் பெயிலானால், பணம் அனுப்பும் தகப்பனார் அவனைக் காப்பாற்ற முடியுமா?

சிறியவன் : அன்னை பூரணமாகக் காப்பாற்றமாட்டாரா?

தாயார் : அவன் சொல்வதும் சரி. பூரணமாகக் காப்பாற்றுவது இல்லை.

பெண் : ஏம்மா அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்? ஒஷப்போன பையனை எத்தனை வகையாகக் காப்பாற்றி வீட்டுக்குக் கொண்டு வந்தார்?

தாயார் : குறிப்பிட்ட விஷயமாகப் பேசினால் விளங்கும்.

பெரியவன் : புரியவில்லையா? அவன், “நான் உங்கள் பையன். நான் என்ன கொட்டமடித்தாலும், உங்கள் பையன் என்று அன்னை காப்பாற்றுவாரா?” எனக் கேட்கிறான்.

தாயார் : அதெல்லாம் பார்த்திருக்கிறீர்கள், சொல்லவேண்டாம். அதையும் மனிதன் கடந்து போவானில்லையா?

சிறியவன் : எங்கே போனாலும், என்ன செய்தாலும், பாதுகாப்புண்டு என நான் நினைத்தேன்.

தாயார் : ஆத்மா அன்னையை அடைந்திருந்தால், அதுவும் உண்டு. அமெரிக்காவில் கிடைப்பவை நம்மூரில் இன்று கிடைக்கிறது என்றால், பணமில்லாமல் தருவார்களா? என்றால்...

பெரியவன் : தம்பி என்ன வேணுங்கிறான், “நான் அண்ணனைக் கிண்டல் பண்ணுவேன். அன்னை என்னைக் காப்பாரா?” என்கிறான்.

சிறியவன் : அது நீ.

தாயார் : மனிதன் அன்னையைக் கண்டவுடன், தன் எதிரிகளை அழிக்க, அகங்காரத்தை வளர்க்க, கொட்டமடிக்க அன்னையின் துணை தேடுவான். அது கிடைக்காது.

கணவர் : அப்படியெல்லாம் நடந்து அடிபட்டுவிட்டு, “ஏன் காப்பாற்றவில்லை?” எனக் கேட்பார்கள்.

தாயார் : அன்னை அதற்கு உடன் வரமாட்டார். அந்த நினைப்பு போகும்வரை அன்னை வாழ்வினுள் நுழையமாட்டார்.

பெரியவன் : நாம் relics வாங்கி வைக்கக்கூடாதா?

தாயார் : Relics பகவான் உடலின் பகுதிகள். முடி, நகம் போன்றவை. நம் வீடு சுத்தமில்லை. இங்கு வைக்கக்கூடாது. மையத்தில் வைக்கலாம்.

சிறியவன் : சுத்தமாகவே இருக்கிறது.

தாயார் : சூழல் சுத்தமாக இருக்கவேண்டும். நாளைக்கு உங்களுக்கெல்லாம் கல்யாணம் ஆகும். அது சூழலைக் கறுப்பாக்கும். பலன் எதிராக இருக்கும். சூன்யம் வைத்தது போலிருக்கும்.

கணவர் : சூன்யத்திற்கும் நமக்கும் சம்பந்தமில்லை. பொதுவாகச் சாமியார்களுக்கு சூன்யம் வைக்கத் தெரியும். அதனால் அவர்களைக் கண்டு பயப்படுவார்கள்.

தாயார் : பெரிய ஆன்மீக மடங்களில் ஆரம்பித்து நாளானால் ஆன்மீகத்திற்கு எதிரானவை ஏற்படும். அதுபோல் ஏற்படுவதில் சூன்யம் ஒன்று. ஒரு பெரிய மடத்தைப் பற்றி அன்னை, “அவர்கள் வைக்கும் சூன்யத்தை Supreme பிரம்மா மட்டுமே எடுக்க முடியும்” என்கிறார்கள். அன்னையே அதற்குப் பலியானாரே. நாமெல்லாம் எங்கே தப்புவது?

கணவர் : எப்படித் தப்புவது?

தாயார் : இடம், பொருள், ஏவல் தெரிந்து பழகாவிட்டால் ஆபத்துதான். கெட்டவனிடமிருந்து தப்பிக்கலாம். நல்லவனாக நடிப்பவனை நம்பி மோசம் போகாமலிருக்கப் பாகுபாடு வேண்டும். இடம் பெரியது என ஏமாறக்கூடாது. நாம் ஆரம்ப நிலையிலிருப்பதால், நமக்குப் பெரிய விஷயங்களெல்லாம் கிடையா.

கணவர் : இந்த மையத்தை ஆரம்பித்தவர் வாழ்வில் அப்படியொன்றும் தெரியவில்லையே.

தாயார் : அவர் இன்று வெறும் பென்ஷனுடனிருக்க வேண்டியவர்.

கணவர் : என்ன, பென்ஷன் 3 அல்லது 4 ஆயிரம் வரும். அவர் வீட்டில் தற்சமயம் 20 ஆயிரத்திற்குக் குறையாமல் செலவாகிறது. அதற்கப்புறம் எதுவும் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

தாயார் : அவர்கள் முயன்று பெறுபவரில்லை. தானே வந்தது போதும் என்பவர்கள் அவர்கள். மனம் சிறியது. முயற்சி குறுகியது.

கணவர் : இந்த ஜவுளிக் கடைக்காரர் அப்படியேயிருக்கிறார்.

தாயார் : அவர் வந்த புதிதில் மிகவும் சிறிய கடை.

கணவர் : இப்பொழுது கடை பெரியதாகிவிட்டது. அதன்பிறகு வளரவில்லை.

தாயார் : கடன் கொடுத்துத் திவாலானார். தெளிந்து எழுந்தபிறகு மீண்டும் கடன் கொடுக்கிறார். அவர் அதிக வட்டிக்குக் கடன் வாங்கிச் சரிந்தார். மீண்டும் அதையே செய்கிறார். ஒரு தவற்றை ஒரு முறை மீண்டும் செய்தால் பிழைக்க முடியாது. அவர் எல்லாவற்றையும் மீண்டும், மீண்டும் செய்கிறார். இவர் இன்றும் கடை நடத்துவது ஆச்சரியம்.

கணவர் : இவர்களெல்லாம் அன்னையில்லாவிட்டால் என்றோ அழிந்திருப்பார்கள்.

தாயார் : உருப்படுவனுக்குள்ள வழிகள் சில, உருப்படாதவனுக்கு உள்ளவை சில. மனிதன் இரண்டாம் பட்டியலை கவனமாகக் கடைபிடிப்பான். வாழ்வில் எவர் எழுந்திருக்க முடியாதோ, எவர் மனிதனாய் வாழ முடியாதோ, எவரெல்லாம் தலைதூக்க முடியாதோ, அவர்கள் அன்னையிடம் வந்து உள்ளூர் பெரிய மனிதனாக வாழ்கிறார்கள். நாம் அவர்களைப் பின்பற்றக் கூடாது. அவர்கள் பாஷையை நாம் பேசவும் கூடாது.

கணவர் : நாம் தவற்றையே பேசுகிறோம். நல்லதைப் பேசக் கூடாதோ?

பெரியவன் : ஒருவருடன் பேசினால் அவர் வியாதி வரும். Subtle infection உண்டு என்று ஒரு சமயம் சொன்னீர்கள்.

தாயார் : நல்லதோ, கெட்டதோ, சூட்சுமமாகத் தொற்றி வரும். நாம் நல்லதைப் பெறலாம். உன் புரொபசர் 50 புத்தகங்கள் எழுதினால், உனக்கும் அது பலிக்கும்.

சிறியவன் : பலிக்குமா?

தாயார் : பலிக்கும். நம்மிடம் பொதுவான எந்தக் குறையுமிருக்கக் கூடாது.

பெரியவன் : நம்ம வீட்டில் குறையேயில்லை.

தாயார் : குறை உனக்குக் குறையாகத் தெரியவேயில்லை என்றால், குறையை நிறையாகக் கருதுபவன் நீ எனப் பொருள்.

பெரியவன் : நான் பெரிய மனிதன்.

கணவர் : பெரிய மனிதனாக வேண்டும்.

தாயார் : ஏதாவது பெரிய இலட்சியமில்லாமல் பெரிய மனிதனாக முடியாது.

பெரியவன் : எனக்கு என்ன பெரிய இலட்சியமிருக்கிறது. நிறைய சம்பாதிக்க வேண்டும், வேறொன்றுமில்லை.

கணவர் : அதுவும் இலட்சியம்தானே, நேர்மையாகச் சம்பாதிப்பது இலட்சியம்.

சிறியவன் : நேர்மையாகச் சம்பாதிப்பது என்பது முரண்பாடு, உடன்பாடில்லை.

பெரியவன் : முரண்பாட்டை உடன்பாடாக்குவதே யோகம். நேர்மையாகப் பணத்தை அழிக்கலாம், சம்பாதிக்க முடியாது. இதுவரை யாராவது செய்திருக்கிறார்களா?

தாயார் : சம்பாதிப்பவர்கள் எல்லாம் நேர்மையில்லாமல் சம்பாதிப்பதில்லை. நேர்மை என்பது நியாயம். அநியாயமாகச் சம்பாதிப்பவனும் ஒரு சேவை செய்வான், அளவுகடந்து உழைப்பான், அவனால் உலகுக்குப் பலனிருக்கும். அது நேர்மையானது என்று சொல்ல முடியாது. இருந்தாலும்,

★ சம்பாத்தியம் உள்ள இடத்தில் உழைப்பு, சேவை இல்லாமலிருக்காது. அவற்றை நேர்மை எனக் கருதலாம்.

★ சம்பாதிக்க முடியாதவன் உழைப்பு, திறமையற்றது. அவனால் எப்பொழுதும் சம்பாதிக்க முடியாது.

★ திறமையில்லாதவன் திறமைசாலியைக் கண்டு பொறாமைப்பட நேர்மையை ஒரு சாக்காக வைத்துக்கொள்கிறான். அதில் எந்த விஷயமோ, சாரமோ, உண்மையோ இல்லை.

★ முடியாதவன் முடிந்தவனைக் கண்டு பொறாமைப்பட நேர்மையை ஒரு விஷயமாகப் பேசுவான்.

மனிதன் பொறாமைப்பட அசிங்கப்படவேண்டும். அதற்கு அசிங்கப்படுவதில்லை. விஷயம் அதுவே.

கணவர் : அன்னையிடம் ஏராளமான வாய்ப்புகளுண்டு. ஏன் சமூகத்திலும் ஏராளமான வாய்ப்புகளுண்டு. அத்துடன் நமக்கு உருப்படாத குணங்களும் உண்டு. அதுவே இந்தியாவை ஏழ்மை நாடாக்கியது.

பெரியவன் : எதை அப்பா சொல்கிறீர்கள்?

கணவர் : போன தலைமுறையில் சொத்து இருந்தது. இப்போ சாப்பாட்டிற்கில்லை. வேலை செய்வதில்லை,

வருமானமில்லை. உழைத்துச் சம்பாதிப்பவர்களைப் பார்த்துக் கேலி செய்வது நம் பழக்கம். அன்றிருந்த செல்வத்தை நினைத்து இன்று பணக்காரன் என நினைப்பவர் ஏராளம்.

பெரியவன் : இந்தச் செட்டியாரோடு பேசிப் பாருங்கள். எவரும் நிகரில்லை எனப் பேசுவார். சாப்பாட்டிற்கில்லாமல், சாப்பாடு கிடைத்த இடத்தில் சாப்பிடுகிறார்.

கணவர் : ஒரு ரிஷிச் சந்ததியார் தங்களைப் பெரிய ஆத்மா என நினைக்கத் தவறுவதில்லை. இவன் இன்று செய்யாத பாதகமில்லை. குடியிலிருந்து, புகையிலிருந்து, எல்லாப் பாவங்களையும் விரும்பிச் செய்கிறான். வீட்டிற்குச் சாப்பிடக் கூப்பிட்டால், “நான் அந்த ஆசீர்வாதத்தை மறுப்பதேயில்லை” என்பான். பழகுகிறானே, பட்டினி கிடக்கிறானே, ஒரு வேளை சாப்பாடு போடுவோம் என்றால், “நான் உன் வீட்டில் சாப்பிட்டால் எனக்குக் குறைவு. உனக்கு ஆசீர்வாதம், அதிர்ஷ்டம், அதற்காகச் சாப்பிட ஒத்துக்கொண்டேன்” என்பான்.

தாயார் : யார் தன்னை உயர்வாக நினைக்கவில்லை. கடைசி நிலையில் உள்ளவரும் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காகத் தங்களை உயர்வாக நினைக்கத் தவறுவதில்லை. உயர்வாக நினைத்தால் உள்ளதும் போகும். அன்னையிடம் பெறுவதைத் தடை செய்வதில் தலைசிறந்தது இந்த உயர்ந்த மனப்பான்மை. அன்னைக்குச் சக்தி அதிகம் என்பதை நாம் எத்தனையோ வகைகளில் பார்க்கிறோம். ஆனால் புரிந்துகொள்வதில்லை.

கணவர் : எதைச் சொல்கிறாய்?

தாயார் : எந்த B.P. இருக்கும்பொழுது எழுந்து நிற்கமுடியாதோ, அப்பொழுது நடந்து போகிறார்கள், சிரமம் தெரிவதில்லை. டாக்டரால் நம்பமுடிவதில்லை. ஒருவருக்கு T.B. பல ஆண்டுகளாக இருந்து முற்றிவிட்டது. ஆசிரமத்திலிருந்தார். இருமியதுகூட இல்லை. தம் ஊருக்குப் போய் 1 வருஷம் கழித்து இருமலை டாக்டரிடம் காட்டியபொழுது டாக்டரால் நம்பமுடியவில்லை, அவருக்குப் புரியவில்லை. கொள்ளைக்காரன் பெற்ற பணத்தைத் தானே திரும்பித் தருவது அன்னை சக்தியால். எந்த இடத்தில் எல்லாம் திருடு போகுமோ, அங்கு 10 மாதம் காவலில்லாமல் எதுவும் திருடு போகவில்லை. அந்த 10 மாதமும் அன்னைக்கு அவ்விடத்தைப் பற்றி அடிக்கடி செய்தி போயிற்று.

கணவர் : நீ சொல்வதைப் பார்த்தால் சர்க்கரை சாப்பிட்டால் டயாபெட்டிக்ஸ் பேஷண்ட்டைப் பாதிக்காது என்பது போலிருக்கிறது.

தாயார் : ஆமாம். நான் சர்க்கரையைப் பார்த்ததில்லை. அதுபோல் ஏராளமானவற்றைப் பார்த்திருக்கிறேன். தண்ணீர் சாதம் மட்டும் சாப்பிடக்கூடியவர், மாமிசம் சாப்பிடுகிறார் என்பதும், எழுதாத பரீட்சைக்கு M.A.இல் II class பாஸ் போடுவதும் அன்னையின் திருவிளையாடல். பொதுவாக நம்பமுடியாதது, இயற்கைக்கு மாறானது, இதுவரை நடக்காதது, ஆகியவை அன்னை சக்தியால் நடைபெறுகின்றன. நமக்குப் பலன் தெரிகிறது. பலன், பலனளவிலிருக்கும்.

எப்படி இந்தப் பலன் வருகிறது? ஏன் வருகிறது? அப்பலனைத் தரும் சக்தி எது? என்றறிபவருக்கு டயாபெட்டிக்ஸ் பேஷண்டிற்கு சர்க்கரை பாதிப்பதில்லை என்று புரியும்.

கணவர் : எல்லாம் புதிராக இருக்கின்றது.

தாயார் : அடாவடிக்காரன் சுபாவம் அடாவடி. சுபாவத்தைத் தாண்டி அவனுக்கு ஆத்மா உண்டு. ஆத்மாவுக்கு நியாயம் உண்டு. எதனாலும் பாதிக்கப்படாமல் செயல்படும் திறனும் உண்டு. அன்னை சக்தி அன்னையின் சுபாவத்திலிருந்து எழவில்லை. அன்னை சக்தி ஆத்ம சக்தி. நாம் அறிவது மனித சுபாவம், ஊர் சுபாவம், வாழ்வின் சுபாவம், இயற்கையின் சுபாவம். சுபாவத்திலிருந்து செயல்பட்டால், அன்னை செயலுக்குரிய பலனிருக்காது. ஆத்மாவிலிருந்து செயல்பட்டால், அன்னை சக்தி செயல்படும். அது அடுத்தவர் ஆத்மாவைச் செயல்படச் செய்யும், மனிதனுடைய ஆத்மாவைச் செயல்படச் செய்யும், ஊரின் ஆத்மாவை, வாழ்வின் ஆத்மாவை, இயற்கையின் ஆத்மாவைச் செயல்படச் செய்யும். அப்பொழுது,

- * அடாவடிக்காரன் நேர்மையாக நடப்பான்,
- * எழுதாத பரீட்சைக்குப் பாஸ் வரும்,
- * எதையும் ஜீரணம் செய்ய முடியாதவர்க்குப் புலால் ஜீரணமாகும்.
- * அந்த சக்திக்கு, சர்க்கரை, டயாபெட்டிக்ஸ் பேஷண்டைப் பாதிக்காது.

கணவர் : நமக்குப் பயன்படும் உதாரணங்கள் நல்லது. நீ சொல்வனவெல்லாம் எனக்குச் சரியாகப் படுகிறது.

ஏன் மக்கள் இப்படிப் புரியாமல் நடக்கிறார்கள்? நாமும் இப்படித்தானா? விபரம் புரிந்தால் நல்லது.

தாயார் : மனிதன் வினோதமானவன். அதன் அம்சங்கள் ஏராளம்.

- 1) உணர்வால் செயல்படும்பொழுது தாம் செய்வது தவறு எனத் தெரியாது. அது அறிவுக்குத்தான் தெரியும். பிறருக்குத் தெரியும். பிறர் அதையே செய்யும்பொழுது நமக்குத் தவறு தெரியாது. தம் முதுகு தமக்குத் தெரியவில்லை என்பது இது.
- 2) தான் பெற்ற பெரிய பேறு முதலில் தெரியும். பிறகு அதை (take it for granted) வழக்கமாகக் கருதுவான். இன்று 3000 பென்ஷனில் இருக்கவேண்டியவன் மாதம் 75,000 செலவு செய்வது மாறிய நிலை என மனம் உணராது. இது தான் பெற்ற அதிர்ஷ்டம் என அறியமாட்டான்.
- 3) தானிழந்த வாய்ப்பை ஏற்றவன் கவர்னராக இருக்கும்பொழுது தாம் கல்லூரிப் பேராசிரியராக ஓய்வு பெற்றது பெரிய நஷ்டம் என்பது உணர முடிவதில்லை. இருப்பதே யதார்த்தம் என்பவன் மனிதன்.
- 4) மலைபோல வந்தாலும் தனக்குரிய அளவில் அதைத் தான் குறுக்கிக்கொள்வதை மனம் உணராது.
- 5) சிறிய வசதிக்கு உலகைப் புரட்டிப் போராடுபவன், பிரம்மாண்டமான வாய்ப்பைத் தவறவிடுவதை மனதில் கொள்ளமாட்டான்.
- 6) தனக்குப் பெருமை வேண்டும் என்பதே குறிக்கோளாகக் கொண்டவன் தன் SSLC படிப்பை அடுத்தவரின் M.A. படிப்பைவிட உயர்ந்ததாகக் கருதுவான்.

- 7) 3 ஏக்கர் நிலம் உள்ள பழைய பணக்காரன் 300 ஏக்கர் உள்ளவனை ஏழையாகக் கருதுவான். புதுப் பணம் பணமில்லை.
- 8) Ph.D. படித்தவன், பெர்னாட்ஷாவைப் படிக்காதவர் என உள்ளே பெருமிதம் கொள்வான்.
- 9) 10 தரம் தவறு செய்து நஷ்டப்பட்டாலும், 11ஆம் தரம் உற்சாகமாக அதையே செய்வான்.
- 10) தனக்கு வந்த V.C. post உடன் உள்ளவர்க்கு அவர் நல்ல குணத்தால் போவதைக் கண்ணால் கண்டாலும், தன் குணக்குறை தனக்கு விளங்காது. அதிர்ஷ்டம் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்வான்.
- 11) 80ஆம் வயதில் 12 மைல் உடனிருப்பவர் ஓடினாலும் 50ஆம் வயதில் தன்னால் ½ மைல் நடக்க முடியவில்லை என்பதைப் பழக்கம் என மனம் அறியாது.
- 12) நல்ல சகுனம் 400 கண்ணில் பட்டாலும், மனத்தில் படாது.
- 13) தன் கடுமை பிறரைப் பாதிப்பது தெரியாது, ரசிப்பான்.

முக்கியமாக, தான் rational, அறிவுக்குப் பொருத்தமாக நடக்கவில்லை என்று தெரிவதில்லை. பல முறை செய்த தவற்றை அடுத்த முறை செய்யாமலிருக்க முடிவதில்லை.

- கணவர் : இதுபோல் நான் நடப்பதைக் கூறுவாயா?
- தாயார் : நான் பொதுவாகத்தான் கூறமுடியும். குறிப்பானவற்றை நீங்கள்தான் சொல்லவேண்டும்.
- கணவர் : இந்த பாக்டரி நமக்குரியதன்று, இது பெரியது, இது நீடிக்க நான் என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொன்னால் செய்கிறேன்.

- தாயார் : அதற்குரிய பெரிய குணங்களை ஏற்கவேண்டும். அது பிறர் செய்வதில்லை. நாமே செய்வது.
- கணவர் : உன்னையே எனக்காகப் பிரார்த்திக்கச் சொன்னதைச் சொல்கிறாயா?
- தாயார் : பகவான் ஸ்ரீ அரவிந்தர் செய்ய முயன்றது இதுவரை எவரும் நினைத்தும் பார்க்காதது. அதன் பலனைப் பெறுவது மனிதன். அதற்கு அவன் செய்த கிராக்கி பெரியது. அந்த கிராக்கியின் முக்கிய அம்சம், “தான் செய்ய வேண்டியதை அவரையே செய்யச் சொன்னது”. அன்னை மட்டுமே அதை அறிந்து, உணர்ந்து, போற்றி, விரும்பி, முழுமையாகச் செய்தார். யோகத்தில் பகவானைக் கடந்து சென்றார். பகவான் உடலை நீத்து சூட்சும உலகில் போய் யோகத்தைத் தொடர்ந்து வெற்றி பெற உதவினார். முடிவாக சூட்சும உலகில் பகவானை அனுதினமும் சந்தித்தார். இந்த யோகம் மனிதன் செய்யக்கூடியதன்று என முடிவுக்கு வந்தார். அன்பர்கள் அறியவேண்டியவை,
- 1) பகவான் தருவது உலகிலில்லாதது.
 - 2) அதைப் பெற நம் பங்கைச் செய்ய ஆர்வமாக முன்வரவேண்டும்.
 - 3) அதைச் செய்யாவிட்டாலும், கொடுப்பவரையே நம் பங்கையும் சேர்த்துச் செய் எனக் கேட்கக் கூடாது.
 - 4) அப்படி கேட்பது, நமக்கு அது பலிக்காது என அறிவிப்பதாகும்.
- கணவர் : அதெல்லாமிருக்கட்டும், நானும், பிள்ளைகளும் என்ன செய்தால் நமக்கு வந்த பாக்டரி தொடர்ந்து பலிக்கும்.

தாயார் : இது பெரிய விஷயமன்றோ? அதைப் பெற பெரிய மனது வேண்டும். பெரிய மனம் பெரிய பழக்கங்கள்மூலம், பெருந்தன்மையான பேச்சுமூலம் வெளிப்படும்.

பெரியவன் : நாங்கள் எல்லாம் மட்டமானவர்களா?

தாயார் : அதை உணர்வதே முதற் கட்டம்.

சிறியவன் : எனக்கு நான் மட்டம் எனப் புரியவில்லையே.

பெண் : அது புரிவதே ஆரம்பம்.

பெரியவன் : காலேஜ் ஹாஸ்டலில் அடிக்கடி என் நண்பர்கள் அதைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

கணவர் : எது மட்டம், எது உயர்வு என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

தாயார் : பார்ட்னர் உயர்வு, பெருந்தன்மையானவர்.

கணவர் : அவர் என்னால்தான் அவருக்குப் பாக்டரி வந்தது என்கிறார்.

பெண் : அதுவே பெருந்தன்மையில்லையா?

பெரியவன் : பார்ட்னர் யார் மனமும் புண்படப் பேசமாட்டார்.

தாயார் : பெருந்தன்மைக்கு அது அவசியம். நாம் அவரைப் பார்த்துக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சிறியவன் : அவர்தான் நாம் அவருக்கு அதிர்ஷ்டம் என்கிறார்.

தாயார் : நம் நிலையை மீறி, நமக்கு இந்த அதிர்ஷ்டத்தை அன்னை கொடுத்திருப்பதை நாம் உணர்ந்து நன்றியறிதலைச் செலுத்தவேண்டும்.

பெரியவன் : நமக்குக் கொடுத்தது பார்ட்னராயிற்றே. அவருக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டாமா?

தாயார் : அப்படி நடக்கிறோமா?

கணவர் : அவர் நம்மிடம் அப்படி - நன்றியறிதலோடு - நடக்கிறார்.

தாயார் : நாம் அவரைப் பார்த்துக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

கணவர் : இது முடியுமா?

தாயார் : நடக்காதது நடந்ததால், முடியாதது முடியவேண்டும். சிறியவன் கனவு நினைவிருக்கிறதா? அது பல ஆண்டுகட்குமுன்.

கணவர் : என்ன அது?

சிறியவன் : நம்மை அனைவரும் ஊரைவிட்டு விரட்ட முயல்கின்றனர். நாம் மாட்டிக்கொண்டு விழிக்கிறோம்.

கணவர் : ஆமாம், நினைவு வருகிறது.

தாயார் : அதுவே நமக்கு ஜாதகத்தில் உள்ளது.

கணவர் : அப்படி நடக்கவில்லையே.

பெண் : அப்பா, மதர் அதையும் மாற்றி நமக்கு பாக்டரியைக் கொடுத்துள்ளார்.

கணவர் : நம்ம தரித்திரத்தை மதர் அதிர்ஷ்டமாக்கிவிட்டார். நாம் அதையே பிடித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது என்கிறாயா?

தாயார் : தரித்திரம், அதிர்ஷ்டமாய்விட்டது. நாம் மாறவேண்டும்.

பெரியவன் : போன தரித்திரத்தை நாம் மீண்டும் கூப்பிடக்கூடாது.

சிறியவன் : நம் பேச்சு, பழக்கம், நினைப்பு, அதைக் கூப்பிடுகிறது.

கணவர் : என்ன செய்யவேண்டும் எனப் புரியவில்லையே?

பெண் : அம்மா, நாமெல்லாம் பார்ட்னர்போலப் பெருந்தன்மையாக இருக்கவேண்டும் என்கிறார்.

கணவர் : அவர் எப்பொழுதும் அமைதியாகப் பேசுவார். நமக்குப் பேச்சு காரமாக வரும்.

தாயார் : காரம் தரித்திரம், அமைதி அதிர்ஷ்டம்.

பெரியவன் : காரம் போனால் 'சப்'பென்றிருக்கும்.

சிறியவன் : காரம் ருசிப்பதைப்போல் அமைதி ருசிக்க வேண்டும்.

தாயார் : அது சரி. அமைதி ருசித்தால் அதிர்ஷ்டம் வரும்.

பெண் : அந்த மாதிரி அம்மாதான் இருக்கிறார்கள். நாம் அதுபோலில்லை.

கணவர் : எங்களை எல்லாம் உன்னைப்போலிருக்கவேண்டும் என்கிறாயா?

தாயார் : அதிர்ஷ்டத்திற்கு ஒரு பழக்கம், தரித்திரத்திற்கு ஒரு பழக்கம்.

பெரியவன் : அம்மா அதிர்ஷ்டம், நாங்களெல்லாம் தரித்திரமா?

தொடரும்....

இம்மாதச் செய்தி

**ஏழ்மை அறியாமை.
அறியாமை அறிவாக மாறும்
நிபந்தனை ஏழ்மை.**

"ஸ்ரீ அரவிந்தம்"

லைப் டிவைன்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...)

கர்மயோகி

XII. Delight of Existence : The Solution

Suffering is a failure of consciousness. Page No.109

It is a failure to meet the shocks of existence. Para No.15

Consequently we shrink and contract.

Its root is an inequality.

It is due to self-limitation by egoism.

It is the inequality of the receptive and possessing force.

Self-limitation is due to ignorance.

It is an ignorance of our true-Self.

It is Sachchidananda.

Suffering can be eliminated.

It is done by substitution.

Jugupsa must be substituted by titiksa.

Jugupsa is shrinking and contracting.

Titiksa is facing, enduring and conquering.

It is a conquest of all shocks of existence.

Endurance and conquest give us an equality.

It may be equal indifference to all contacts.

It may be equal gladness in all contacts.

12. ஆனந்தம் - விளக்கம்

வலி என்பது ஜீவியத்தின் தோல்வி.

வாழ்வின் மோதல்களைத் தாக்குப் பிடிக்க முடியாத தோல்வியது.

எனவே நாம் சுருங்கி, அடங்குகிறோம்.

புறத்திற்கு அகம் சமமில்லாததால் இது வருகிறது.

அகந்தை தனக்கு அளவு ஏற்படுத்துவதால் இது வருகிறது.

பெற்று, ஆளும் திறன் போதவில்லை என்பதால் வருவது இது.

தன்னை அளவுக்குள் உட்படுத்துவது அறியாமை.

நம் ஆத்மாவை அறியாததால் எழும் செயல்.

அது சச்சிதானந்தம்.

வலியை விலக்கலாம்.

அதற்கு, வலிக்குப் பதிலாக மாற்று செய்யவேண்டும்.

ஜுகூப்ஸாவை எடுத்துவிட்டு தீதிக்ஷாவை வைக்கவேண்டும்.

ஜுகூப்ஸா சுருங்கும்.

எதிர்கொண்டு, பொறுத்து, வெல்வது தீதிக்ஷா.

எல்லா எதிர்ப்புகளையும், அதிர்ச்சிகளையும் அது வெல்லும்.

பொறுமையும், வெற்றியும் சமத்துவம் தரும்.

எல்லாத் தீண்டுதல்களையும் அது சமமாகக் கருதும்.

எல்லா ஸ்பர்சங்களையும் அது சந்தோஷமாக ஏற்கும்.

This equality must again be substituted.
 It must be substituted by Sachchidananda.
 Its consciousness is All-Bliss.
 Ego-consciousness is replaced by All-Bliss.
 Ego-consciousness enjoys and suffers.
 Sachchidananda consciousness is transcendent.
 It is transcendent of the universe.
 It is aloof from the universe.
 This is distant Bliss.
 Equal indifference leads to this Bliss.
 It is the path of the ascetic.
 Sachchidananda may be both at once.
 It may be transcendent and universal.
 This is a state of present.
 It is a state of all-embracing Bliss.
 The path is surrender.
 Surrender is loss of the ego in the universal.
 It can possess equal delight.
 It is an all-pervading delight.
 It is the path of the Vedic sages.
 Pleasure touches man.
 Perverse pain too touches him.
 One must be neutral to these touches.
 These are imperfect touches.
 This is a self-discipline of the soul.

இந்தச் சமத்துவத்தையும் மாற்றவேண்டும்.
 இதற்குப் பதிலாகச் சச்சிதானந்தத்தை வைக்கவேண்டும்.
 சச்சிதானந்தம் எல்லா ஜீவராசிகளிலும் ஆனந்தம் பெறுவது.
 அகந்தை போய் அனைவரும் ஆனந்தமயமாகின்றனர்.
 அகந்தை வருத்தத்தையும் சந்தோஷத்தையும் மாறி, மாறி அனுபவிக்கும்.
 சச்சிதானந்த ஜீவியம் கடந்தது.
 அது பிரபஞ்சத்தைக் கடந்தது.
 அது பிரபஞ்சத்தினின்று விலகி நிற்பது.
 அது தூரத்து ஆனந்தம்.
 சமத்துவம் பராமுகமாக இருப்பது ஆனந்தம்.
 அது துறவிக்குரியது.
 சச்சிதானந்தம் இவ்விரு நிலைகளையும் உடையது.
 அது கடந்தும், பிரபஞ்சமாகவுமிருக்கும்.
 அது நிகழ்காலத்திற்குரியது.
 அனைத்தையும் அரவணைக்கும் ஆனந்த நிலை அது.
 அது சரணாகதிக்குரிய பாதை.
 பிரபஞ்சத்தில் அகந்தையை இழப்பது சரணாகதி.
 அதற்குச் சமத்துவானந்தம் உண்டு.
 அவ்வானந்தம் அனைத்தையும் ஊடுருவும்.
 அது வேத ரிஷிகளுடைய பாதை.
 சந்தோஷம் மனிதனுக்குரியது.
 குதர்க்கமான வலியும் அவனைத் தீண்டும்.
 இந்தத் தீண்டுதல்கள் ஒருவரைத் தொடக்கூடாது.
 இவை குறையுடையவை.
 இது ஆத்மாவின் விரதம்.

It is a direct first result of the discipline.
It converts us to the equal delight later.
The triple vibration can be directly transformed.
It is a transformation to Ananda.
It is possible.
It is not so easy to the human being.

This is Vedantic affirmation.

Page No.109

It is integral.

Para No.16

This view arises out of this affirmation.

Existence is infinite and indivisible.

It is all-blissful.

Its self-consciousness is pure.

It moves out of its fundamental purity.

It moves into varied play of Force.

That play of Force is consciousness.

It moves into Prakriti.

Movement of Prakriti is the play of Maya.

It has a delight of existence.

First it is self-gathered, absorbed, sub-conscious.

It is in the basis of physical universe.

It emerges into the neutral movement.

It is a mass.

This movement is not yet sensation.

It further emerges into mind.

இது விரதத்தின் நேரடியான முதற் பலன்.
அடுத்த கட்டத்தின் சமத்துவ ஆனந்தம் வரும்.
மூவகை ஸ்பர்சம் நேரடியாக ஆனந்தமாக மாறும்.
அவற்றை ஆனந்தமாக மாற்றலாம்.
அது முடியும்.
மனிதனுக்கு அது சுலபமன்று.

இது வேதாந்தத்தை உறுதிப்படுத்துவதாகும்.

இது பூரணமானது.

இந்நோக்கம் இதிலிருந்து எழுகிறது.

சத் அனந்தம், அகண்டம்.

இது ஆனந்தமயமானது.

அதன் சுய-ஜீவியம் தூய்மையானது.

அதன் அடிப்படையான தூய்மையைவிட்டு அகல்கிறது.

சக்தியின் லீலைக்குள் அது வருகிறது.

அந்த லீலை ஜீவியம்.

அது பிரகிருதியாகிறது.

பிரகிருதியின் இடப்பக்கம் மாயையின் லீலை.

அது சச்சிதானந்தம்.

அது ஆழ்ந்து, தன்னுள் மறைந்து சேர்ந்து நிற்கிறது.

அதுவே ஜடஉலகின் அஸ்திவாரம்.

சமத்துவ சலனத்தில் அது செயல்படும்.

அது தொகுப்பு.

இச்சலனம் உணர்ச்சியில்லை.

அடுத்தாற்போல் அது மனத்தில் எழும்.

Mind and ego create the triple vibration.
 It is pain, pleasure and indifference.
 It originates from the limitation.
 It is a limitation of force of consciousness in the form.
 It is from the shock of universal forces.
 Ego finds it alien to it.
 It is out of harmony with universal forces.
 Its own measure and standard are different.
 The final emergence is into Sachchidananda.
 It is universal, equal and self-possessed.

It conquers Nature.
 This is the course and movement of the world.

Contd...

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

லௌகீக வாழ்விலிருந்து ஆன்மீக வாழ்வுக்குப் போக பண்புகள் படிகளாக அமைகின்றன. எந்நிலைக்குரிய பண்பையும் ஏற்கும் திறன் நமக்குண்டு. பண்பை ஏற்பதால் காலம் சுருங்கும். முன்னேற்றத்தையும் முன்பாக முடிக்கலாம். பரிணாம இலட்சியத்தையும் சுருக்க முடியும்.

பண்பை ஏற்றால் காலம் சுருங்கி முன்னேற்றம் முதலில் வரும்.

மனமும் அகந்தையும் மூவகை ஸ்பர்சத்தை உற்பத்தி செய்யும்.
 வலி, சந்தோஷம், பராமுகம் அவை.
 அவை வரையறையால் எழுகின்றன.
 ரூபத்தில் ஜீவியசக்தி கட்டுப்படுவதால் அவை வருகின்றன.
 பிரபஞ்ச சக்திகளின் மோதலால் அவை உற்பத்தியாகின்றன.
 அகந்தை அவற்றிற்குப் புறம்பானவை.
 பிரபஞ்ச சக்தியுடன் அது சுமுகமாக இல்லை.
 அதன் சட்டங்கள் வேறு.
 முடிவாக அவை சச்சிதானந்தத்தில் வெளிப்படுகின்றன.
 அவை பிரபஞ்சத்திற்குரியவை, சமத்துவமானவை, சுய-ஆட்சிக்கு உட்பட்டவை.
 அது இயற்கையை வெல்லும்.
 இதுவே உலகின் பாதை, சலனம்.

தொடரும்...

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

குறி, ஜோஸ்யம், சகுனம் போன்றவை, அன்னை பக்தர்களுக்கு முடிவானவையில்லை. அவை ஓர் உண்மையைக் குறிக்கின்றன என்றாலும் நம்மை அவை கட்டுப்படுத்தாது. அன்னையை அழைத்தவுடன் நிலைமை மாறி, எதிரான சகுனம், குறி தோன்றுவதும் உண்டு. அவற்றை நம்புபவர்களையே அவை கட்டுப்படுத்தும். அன்னையை அறியாதவர்களுக்கும் அஃது உண்மை.

சகுனம் மாறி எதிரானது எழும்.

அன்பர் கடிதம்

அன்னையின் மகிமையே மகிமை!

கடந்த 25.12.03 அன்று பிற்பகல் சுமார் 3.15 மணியளவில் சென்னையில் இருந்து எனது சகலை, அவரது மனைவி மற்றும் அவர்களது 3 வயது பேர்க்குழந்தை ஆகிய மூவரும் கிறிஸ்துமஸ் விடுமுறையை முன்னிட்டு எங்கள் வீட்டிற்கு வந்தார்கள்.

பஸ்ஸிலிருந்து இறங்கும்பொழுதே அவர்களது பேரனுக்கு லேசான காய்ச்சல். இறங்கியவுடனேயே மருந்துக் கடையில் crocin syrup உம் வாங்கிக்கொண்டோம். 3 மணி நேரத்திற்கு ஒரு முறை வீதம் சுமார் 10 முறை மருந்து கொடுத்தும் காய்ச்சல் முற்றிலும் குணமாகாமல் திரும்பத் திரும்ப வந்துகொண்டே இருந்தது. குழந்தை படும் அவதியைப் பார்த்த எனக்கு அன்னையைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று சட்டெனத் தோன்றியதும், உடனே அன்னையிடம் எங்கள் பேரனுக்கு உடனடியாக காய்ச்சல் நிற்க அருள் புரிய வேண்டுமென விண்ணப்பித்தேன். என்ன ஆச்சரியம்! அதன்பிறகு எங்கள் பேரனுக்கு காய்ச்சலே இல்லை.

அவனுக்கே உரிய அட்டகாசத்துடன் எங்கள் எல்லோரையும் அவனுடன் டான்ஸ் ஆடச் செய்தான்.

அடுத்து என் மகனுக்கு 12 வயது நடக்கிறது. 7ஆம் வகுப்பு படிக்கிறான். அவனுடைய நண்பன் கிறிஸ்துமஸ் பண்டிகைக்காக என் மகனை அவனது வீட்டிற்கு அழைத்திருக்கிறான். நல்ல நாளும் அதுவுமாக நண்பன் வீட்டிற்குச் செல்கிறானே என்பதற்காக என் மனைவி எங்கள் மகனின் விரலில் 2 கிராம் தங்க மோதிரத்தை அணிவித்து அனுப்பியிருக்கிறாள்.

அதன்பிறகு 27.12.03ஆம் தேதி காலைதான் தன் கை விரலில் அணிந்திருந்த இரண்டு கிராம் தங்க மோதிரம்

காணவில்லை என்பதையறிந்து மிகவும் அதிர்ச்சி அடைந்திருக்கிறான். அவன் தாயார் அவ்வளவாகத் திட்டமாட்டார்கள் என்பதையறிந்த அவன், நான் கண்டபடித் திட்டுவேன் என நினைத்து தேம்பித் தேம்பி அழ ஆரம்பித்தான். பையனைத் திட்டாதீர்கள் என்று என்னை என் மனைவி எச்சரிக்கை செய்ததால், நானும், “மோதிரம் போனால் போகட்டும், கவலைப்படாதே” என எங்கள் ஒரே மகனைச் சமாதானம் செய்தோம்.

அவன் வழக்கமாக விளையாடும் இடங்களிலெல்லாம் தேடி இருக்கிறான். எங்கள் வீட்டுக் குளிக்கும் அறையிலிருந்து வீட்டின் மூலைமுடுக்குகளிலெல்லாம் தேடிக்கொண்டிருந்தோம். எங்கள் குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் எவ்வளவு வேலையில் ஈடுபட்டு இருந்தாலும், எங்கள் அனைவரின் கண்களும் தொலைந்துவிட்ட மோதிரம் எங்கிருந்தாவது கிடைத்துவிடக்கூடாதா என ஆதங்கத்தோடு தேடின.

இந்நிலையில் அன்னையைவிட்டால் வேறு கதியில்லை என்ற எண்ணத்தில் 27.12.03 அன்றிரவு எங்கள் ஒரே மகனின் மோதிரத்தை கண்டுபிடித்து தரும்வகையில், அவனது அழுகையை நிறுத்த வேண்டி பிரார்த்தனை செய்தேன்.

இறுதியில் எங்கள் படுக்கை அறையில் கட்டிலின் அடியில் உள்ள மூட்டை முடிச்சுகளையும் அகற்றி, பெருக்கி சுத்தம் செய்து பார்த்தும் மோதிரம் கிடைத்தபாடில்லை.

இருப்பினும் என் மனதில் ஆழத்தில், அன்னையின் அருளால் கட்டாயம் மோதிரம் கிடைத்துவிடும் என்ற அசையாத நம்பிக்கை மட்டும் இருந்துகொண்டே இருந்தது.

இந்நிலையில்தான், 28.12.03 அன்று மாலை 4.30 மணியளவில் எங்கள் வீட்டு தையல் மிஷினில், ஏதோ துணி

தைக்கும்பொருட்டு, மிஷினின் மேல் போர்த்தியிருந்த துணியை எடுத்தபொழுது, அங்கிருந்த மோதிரத்தைப் பார்த்ததும் அனைவரின் கண்களும் ஆச்சரியத்தில் மூழ்கிவிட்டன.

கடைத்தெருவிற்கு சென்றிருந்த நான் வீடு திரும்பியதும் நடந்ததை அனைவரும் கூறியபொழுது ஒரு நிமிடம் நான் என்னையே மறந்துவிட்டேன்.

என்னைப் பொருத்தவரையில், என் பிரார்த்தனையை ஏற்று நம் அன்னையின் அருளால்தான் தொலைந்துபோன எங்கள் மகனின் மோதிரம் கிடைத்தது என்ற அசையாத நம்பிக்கையில் எனது ஆனந்தக் கண்ணீரை மிகவும் நன்றியுடன் அன்னையின் பொற்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனிதன் அதிகபட்சம் சாதிப்பது, பக்தனுக்குக் குறைந்தபட்சச் சாதனையாகும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

தன்னை அறிதல் (conscious) என்றால் ஆன்மாவை அறிதல் எனப்படும். தவசி நிஷ்டையில் ஆன்மாவை அறிவார். கண் திறந்து செயல்படும்பொழுது அவர் (unconscious) தன்னையறிய முடியாத நிலையிலேயே இருக்கிறார்.

நிஷ்டையில் சித்தித்தாலும் நிலையை அறியாதவர் தபஸ்வி.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V

கர்மயோகி

828) ஆசையால் உந்தப்படுபவன், ஆசையை வென்ற நிலை, அவன் செயலே நம் செயலாகக்கொண்ட நிலை.

அவன் செயலே நம் செயல்.

829) மிகப் பெரிய பலன் மிகச் சுருக்கமாக அமையும் வழியுண்டு. அதிகபட்ச அறிவைச் செயல்படுத்தி, கட்டுப்படுத்த முடியாத ஆசையை, அதற்குச் சேவை செய்யச் சொல்வதே அவ்வழி.

வக்ர புத்தியை ஞானத்தால் அடக்குவது சுருக்கு வழி.

மனிதர்கள் பல வகையினர். கடமையைச் செய்யாமல் பலன் பெற ஆசைப்படுபவர்கள் உண்டு. பெரும் பலனும் வேண்டும் என நினைப்பார்கள். இதைச் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. எதற்கும் அன்னையிடம் வழியுண்டு என்ற சட்டப்படி இதையும் செய்யலாம். இது முறைக்கு அப்பாற்பட்டது. இப்படிச் சாதித்ததைப் பலனாகப் பெற்றவர் பலர். பெற்றபின் அவர் வக்ரபுத்தி மேலும் தடையை ஏற்படுத்தும். அவர்கள் அபூர்வப் பிறவிகள். அவர்களுக்குக் கையில் வந்தபின் பலன் விலகும். அதற்குரிய வழி பொதுவாகச் சுருக்கு வழி. அவ்வழி வினோதமாக இருப்பதுண்டு. சில சமயம் விபரீதமாக இருப்பதும் உண்டு.

மார்வாரி ஒருவர் தம் சொத்தை 30 ஆண்டுகட்குமுன் விற்க முயன்றார். சொத்து அவர் கூட்டாளி கையிலிருக்கிறது. ஆரம்பித்தபோதிருந்த திட்டம் நடைபெறாததில் சொத்தை விற்க முடிவு

செய்தார். அன்றைய மதிப்பு 20 இலட்ச ரூபாய். சொத்தில் பிரச்சினைகள் பல இருப்பதால் எவரும் வாங்க முன்வரவில்லை. கூட்டாளியிடம் பணமில்லை. ஆனால் அவர் 10 இலட்சத்திற்கு வாங்க சம்மதித்தார். கூட்டாளி மார்வாரிக்கு இரண்டு யோசனைகள் சொன்னார்.

1) மார்வாரி ஒத்துழைத்தால் பாங்க் சொத்தின் விலையை கூட்டாளிக்குக் கடனாகக் கொடுப்பதை வாங்கிக்கொள்ளலாம்.

2) மார்வாரி சொத்தில் வரும் அத்தனை வருமானத்தையும் அவரே எடுத்துக்கொள்ள சம்மதித்தால் சில ஆண்டுகள் சொத்தின் விலை மார்வாரிக்கு வந்துவிடும். கூட்டாளிக்கு எந்த வகையிலும், எந்த இலாபமும் வந்துவிடக் கூடாது என்ற வக்ர எண்ணம் மார்வாரிக்கு முக்கியமாயிற்று. 5 இலட்சத்திற்கு விற்க விளம்பரம் செய்தார். எவரும் வாங்க முன்வரவில்லை. 5 இலட்சத்திற்கு கூட்டாளிக்குக் கொடுப்பதானால், ஒரு பாங்க் பணம் தர சம்மதித்தது. மார்வாரி பாங்கிடம் போய் பணம் கொடுக்கக்கூடாது எனப் பேசினார். பாங்க் விலகியது.

கூட்டாளி தன் நண்பர்மூலம் சொத்தை 7 இலட்சத்திற்கு விலை பேசி 50,000 ரூபாய் முன்பணம் கொடுத்து ஒப்பந்தம் எழுதும்பொழுது, கிரயமாகும் நேரம் மார்வாரிக்கு, சொத்து கூட்டாளிக்குப் போவது தெரிந்தால் 20 இலட்சம் கேட்பார் அல்லது விற்கமாட்டேன் என்பார். இது வக்ரம். பொதுவாகக் கிரய ஒப்பந்தம் செய்யும்பொழுது முன்பணம் கொடுப்பவர் வாங்க முடியாவிட்டால் முன்பணம் திரும்ப வாராது. கூட்டாளி, நண்பரை ஒப்பந்தத்தில் இன்னொரு நிபந்தனையைச் சேர்க்கச் சொன்னார். மார்வாரி நிலத்தை விற்க மறுத்தால், அவர் முன்பணத்தைத் திரும்பி இரட்டிப்பாகத் தரவேண்டும் என்பது நிபந்தனை. இது வழக்கத்திலில்லாதது. மார்வாரிக்குப் புரியவில்லை. சிரித்தார். ஆனால் ஏற்றுக்கொண்டார். ஆறாம் மாதம் கிரயம்.

மார்வாரிக்குச் சொத்து வாங்குவது கூட்டாளி என்று தெரிந்து விற்க மறுத்தார். குறுக்கேயிருந்த நண்பர் புது நிபந்தனையைச் சுட்டிக்காட்டினார். சுமார் 10 நிமிஷம் கழித்து மார்வாரி போன் செய்து சொத்தை விற்கச் சம்மதித்தார்.

பணமுள்ளவன் வக்ரமானால் அடுத்தவனுக்குச் சிரமம். சமர்ப்பணம் அந்நிலையில் புது வழியை உற்பத்தி செய்யும்.

830) வேதாந்த இரகஸ்யம், தந்திரத்தில் முடிவது அது போன்றது. பகவான் கண்ட சூட்சும இரகஸ்யமும் அது போன்றது. அதுபோல் நமக்குரியதைக் காணுவது யோக இரகஸ்யம்.

வேதாந்த இரகஸ்யம், சூட்சும இரகஸ்யம், யோக இரகஸ்யம்.

ஞானயோகம் உயர்ந்து ராஜயோகமாயிற்று. மேலும் திரிமார்க்கம் என்பது கர்மயோகம், பக்தியோகம், ஞானமார்க்கமாக எழுந்தன. இவற்றை எல்லாம் சேர்த்து (synthesis) தந்திரயோகம் அவைகளை வென்றதுபோல் கடந்தது. தந்திரயோகம் மனிதனை ஆத்மாவாகக் காண்கிறது. ஆனால் உடலில் உள்ள ஆத்மாவாகக் காண்கிறது. அதனால் தந்திரம் ஆசனம், பிராணாயாமத்தை ஏற்கிறது. குந்தளிநியில் உள்ள சக்தியை எழுப்பி, அது தலையிலுள்ள சகஸ்ரதளத்தை எட்டி மோட்சம் பெறும் வழி இந்த யோகத்திற்குரியது.

நம்முடைய பூரணயோகம் ஒருவகையில் தந்திரம் போன்றதுதான். அவர்கள் குந்தளிநியில் ஆரம்பித்து மேலே வருகிறார்கள். பூரணயோகம் சூட்சும இரகஸ்யத்தைக் கண்டது. அது சகஸ்ரதளத்தைத் திறந்து மேலிருந்து கீழே வருகிறது.

இந்த யோகம் இறைவனுக்குரியது. மனிதனுக்கில்லை என்றார். அது உண்மையானால் நமக்கு என்ன பங்கு? அன்னையை

வழிபடுவதுதான் நமக்கு முடிவா? இறைவன் அழைப்பிருப்பது தெரிந்தால் யோகத்தை மேற்கொள்ளலாம். நம் மரபில் இறைவன் அழைப்பிருந்தால் எதைத் தொட்டாலும் கரியாகும். அப்பொழுது ஆண்டவன் சோதனை செய்கிறார் என்கிறோம். துறவறம் மேற்கொள்ளும் நிலையது.

பூரணயோகத்தில் ஒருவர் செய்யும் காரியங்கள் அனைத்தும் அபரிமிதமாகப் பூர்த்தியானால், இறைவன் அழைப்பிருப்பதாகக் கொள்ளலாம். பக்தன் வாழ்வின் வெற்றியைவிட்டு, யோகத்தை நாட அதுவே அறிகுறி. 1904இல் அரசியலில் நுழைந்த ஸ்ரீ அரவிந்தர் 1910இல் சூட்சும உலகில் சுதந்திரம் கிடைத்ததைக் கண்டு யோகத்தை மேற்கொண்டார்.

யோக இரகஸ்யம் எது? வாழ்வை முறையாக நடத்தி யோக சக்தி அங்குப் பெருவாரியாக வெளிப்படும் வகையை அறிவது யோக இரகஸ்யம். தனக்குள்ள திறமைகளை பூரணமாக வளர்த்து, உயர்த்த யோக சக்தி எப்படிப் பயன்படும் என்றறிவது மனிதனுக்கு யோக இரகஸ்யம்.

831) புதிய கொள்கையை, பழைய சௌகரியத்திற்காக, பகுத்தறிவின் பேரில் மாற்றிக்கொள்வது தெய்வச் சேவையின் பெயரில் தெய்வத்தை தனக்குச் சேவை செய்ய வைக்க முயல்வது, மனிதத் திறமைகளில் சிகரம் வகிப்பது. தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள மனிதன் செய்யும் அம்முயற்சி தன்னை ஏமாற்றுவதாகிறது.

காப்பாற்ற முயலும் மனிதன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்கிறான்.

DMK பதவிக்கு வந்தபொழுது ஒரு பழம்பெரும் காங்கிரஸ்காரர் முனிசிபல் சேர்மனாக இருந்தார். அடிக்கடி முதல்வரை சந்திக்கவேண்டியிருந்தது. அதனால், “DMKயும் ஒரு காங்கிரஸ் என

வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்றார். எதிர்க்கட்சியிடம் சலுகை கேட்பவர் தம் மனத்தை இவ்விதம் திருப்தி செய்துகொள்கிறார். அன்னையிடம் வந்தவர் எவருக்கும் அன்னையின் பெருமை தெரியாததில்லை. ஆனால் தங்கள் கடந்த கால பழக்கங்களை விட மனமில்லாமல் அவற்றைப் பின்பற்றுகின்றனர். அது அவர்கள் பிரியம். அன்னை தம் கருத்துகளை எழுதியுள்ளார். அதுவும் எவர் மனமும் புண்படாதபடி எழுதுவார். கடையில் புதியதாக T.V. வந்திருந்தால், அது நமக்குப் பயன்படும். வேண்டாம் என நாம் முடிவு செய்தால் கடைக்காரன் நம்மை வற்புறுத்தப் போவதில்லை.

விஜயதசமி, கோகுலாஷ்டமி, தீபாவளி, பொங்கல் போன்ற பண்டிகைகளை அன்பர்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். அன்னையை ஆயுத பூஜைக்கு ஆசிரமத் தொழிலாளிகள் அழைத்ததை ஏற்று வந்தார். கடும் ஜூரம் வந்தது. படுக்கையானார். தம்மைச் சுற்றியுள்ள சூழலில் ஜூரத்தின் தேவதைகள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வதைக் கண்டார். படுக்கையில் ஸ்ரீ அரவிந்தர் உட்கார்ந்திருந்தும் ஜூரம் குறையவில்லை. ஸ்ரீ அரவிந்தர் பெயரைச் சொன்னால் ஜூரம் பறப்பதை நாம் காண்கிறோம். அவருகிலிருந்தும் அன்னைக்கு ஜூரம் குறையவில்லை, ஏன்? ஆயுத பூஜை தவறா? அன்னையே ஆயுதங்களை ஜீவனுள்ளவையாகக் கருதவேண்டும் என்று கூறியுள்ளார் அல்லவா? என்ன செய்கிறோம் என்பதைவிட என்ன மனநிலையுடன் செய்கிறோம் என்பதே முக்கியம். பண்டிகைகள் பாமரர்களுக்காக ஆதி நாளில் ஏற்பட்டது. இந்து மதத்தில் கோயில்களே பாமர ஜனங்களுக்காக ஏற்பட்டது. பாமரர் ஏதறிவார்? பாமரர் செய்வன அனைத்தும் மூடநம்பிக்கையால் செய்வது. தொழிலாளிகள் அழைப்பை மறுக்கக்கூடாது என அன்னை அதில் கலந்துகொண்டது ஜுரமாயிற்று. ஆயுத பூஜை அதில் நம்பிக்கை உள்ளவர்க்கு நல்லது செய்யும். அன்னைக்கோ, பக்தர்கட்கோ நல்லது செய்யாது. அதனால் அன்னை எந்த பக்தர் போக்கையும் ஏற்பாரே தவிர மறுத்துப் பேசுவதில்லை.

‘அன்னை கோகுலாஷ்டமி கொண்டாடக் கூடாது’ என்று கூறவில்லை என்பது நாம் செய்யும் தவற்றிற்கு அன்னையைத் துணை தேடுவதாகும். அது தன்னையே தான் ஏமாற்றிக்கொள்வதாகும். ஒருவர் தம்மை ஏமாற்ற விரும்பினால் எவரால் குறுக்கே நிற்க முடியும்?

❖ புதிய கொள்கையை ஏற்பவர் புத்துணர்ச்சியுடன் ஏற்கவேண்டும்.

❖ புதிய கொள்கையைப் பழைய பழக்கத்துடன் ஏற்க முடியாது.

ஒரு காலத்தில் கோட்டு போட்டுக்கொண்டு அதன்மீது அங்கவஸ்திரம் உடுத்து, பஞ்சகச்சம் கட்டி, குடுமியும், பூசையும், நாமத்துடன் ஆபீஸுக்குப் போவது மரியாதையாக இருந்தது. இன்று அதைக் கோமாளி வேஷம் என நினைப்பார்கள்.

❖ புதியதை ஏற்காமலிருக்கலாம்.

அதை நாம் புரிந்துகொள்ள முடியும். புதியதை ஏற்று அதைப் பழைய கொள்கையாக மாற்றி, அதற்கு ஓர் தத்துவம் கற்பிப்பது அறிவுக்குப் பொருத்தமாகாது.

தொடரும்.....

ஜீவிய மணி

பாமரனின் பக்தி பரிதாபமானது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

முழு மனம் அல்லது முழு ஜீவன் ஒரு விஷயத்தில் தொடர்ந்து அக்கறை செலுத்துவதை நாம் (seriousness) உயர்ந்த தீவிரம் என்கிறோம்.

முழு ஜீவனுடைய அக்கறை தீவிரம் எனப்படும்.

"சாவித்திரி"

இறைவனும் சாவித்திரியும்

☆ சாவித்திரி சூரிய புத்திரி.

☆ சத்தியவான் பூமியின் ஜீவன்.

☆ உலகை உய்விக்க அவதாரம் எடுத்தவன் சாவித்திரி.

☆ காயத்திரி மந்திரம் சூரியனை வணங்கும் மந்திரம்.

☆ சூரியன் என்பது ஜோதி.

☆ ஜோதி என்பது சத்தியம்.

☆ காயத்திரி மந்திரத்தை ஆத்மாவிலிருந்து ஐயம் செய்தால் பிரவாகமான ஜோதி ஜீவனில் பரவி ஆட்கொள்ளும்.

☆ ஆன்மீக ஜோதி ஐடத்தில் பிரதிபலிப்பது சூரிய ஒளி.

☆ ஸ்ரீ அரவிந்தர் எழுதிய காயத்திரி மந்திரம் ஆன்மீக ஜோதியை உள்ளே எழுப்பும்.

☆ சத்தியவான் காட்டில் இறந்தபின் காலன் வந்து அவன் உயிரை எடுத்துக்கொண்டு போகிறான். சத்தியவான் எமனைத் தொடர்கிறான். சாவித்திரி சத்தியவானைத் தொடர்கிறாள்.

☆ எமனுடைய வாதங்களை வென்று, அவனை ஜோதிமயமாக்கிக் கரைத்தபின் சாவித்திரி வெற்றி பெறுகிறாள்.

☆ இறைவன் சாவித்திரியை நோக்கி, “சத்தியவானை ஏற்று சொர்க்கத்திற்குப் போ” என்கிறார்.

☆ சாவித்திரி, “நானும், சத்தியவானும் உலகை உய்விக்கப் பிறந்தவர்கள். சொர்க்கத்தை நாங்கள் மட்டும் ஏற்றால் உலகம் இருளிலிருக்கும்.

உலகம் நான் பெற்றதைப் பெறவேண்டும்” என்று இறைவனுடன் பேசுகிறான்.

- ✧ காலனை வென்ற சாவித்திரியிடம் இறைவன் காலன் கூறியதையே வேறு பாணியில் கூறுகிறார். “எனக்கு நீங்கள் ஆசை காட்டுவது வீண்” என சாவித்திரி இறைவனிடம் கூறும் அளவுக்கு இறைவன் சாவித்திரியின் எண்ணம் பலிக்காது என வாதாடுகிறார்.
- ✧ முடிவாக சாவித்திரி அறியாமல் பேசவில்லை, தெரிந்துதான் பேசுகிறான் என இறைவன் கண்டபின் இறைவன் அதை ஏற்கிறார்.
- ✧ இறைவனுடைய உத்தரவு இல்லாமல் எயனை வென்ற சாவித்திரியும் உலகுக்குச் சேவை செய்ய இயலாது என்பதை இப்பகுதி எடுத்துக்காட்டி, விளக்கி, வலியுறுத்துகிறது.
- ✧ சேவை மனிதனுக்குரியதன்று, இறைவனுக்குரியது; இறைவன் உத்தரவின் பேரில் செய்யக்கூடியது. நாமாக விரும்பிச் செய்யும் சேவை சேவையன்று. பரோபகாரம் என நாம் கருதுவது அகந்தையின் வெளிப்பாடு.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

மனம் திறந்து பேசுவது பல நிலைகளில் அமையும்.

- ✧ செய்திகளைப் பகிர்ந்து கொள்வது.
- ✧ நாமறிந்ததை மற்றவர்க்குச் சொல்வது.
- ✧ நம் நோக்கங்களை வெளியிடுவது.
- ✧ சூட்சுமமான செய்திகள், எண்ணங்கள், நோக்கங்களைச் சொல்வது.

மனம் திறந்து பேசுவது மனம் மகிழ்ந்து இணைவதாகும்.

பிரார்த்தனை பலிக்க வேண்டும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

- தம்பி - நீங்கள் சொல்லியதின் சுருக்கம்,
- ✧ உலகில் பணம் பெருகி தன்னைத்தானே பெருக்கும் கட்டத்திற்கு வந்துவிட்டது.
 - ✧ ஒரு காலத்தில் பணம் மொழி, காற்றுபோல ஏராளமாகும்.
 - ✧ அதன்பின் அனைவருக்கும் பணத்தைப் பெருக்கும் திறன் வரும்.
 - ✧ அதற்குள் ஒருவர் அதைப் பெற விழைந்தால் நல்லெண்ணத்தால் பெறலாம்.

நீங்கள் good will நல்லெண்ணம் என்பது நாமறிந்த நல்லெண்ணமா? வேறு ஏதேனுமா?

- அண்ணன் - நல்லெண்ணம் என்பதை பல கட்டங்களில் பார்க்கலாம். நான் சொல்வது தூய நல்லெண்ணம், முழுமையான நல்லெண்ணம்.
- தம்பி - நாமெல்லோரும் அப்படிப்பட்ட நல்லெண்ணமுடையவர் என்றுதானே நினைக்கிறோம்.

- அண்ணன் - அது உண்மையானால் பல ரூபங்களில் அது நமக்குள்ளிருப்பதை வெளிப்படுத்தும். இருளற்ற ஒளி, வறுமையற்ற செல்வம், தோல்லியற்ற வெற்றி, தாழ்வற்ற உயர்வுண்டு. அதுபோல் கெட்ட எண்ணத்தின் சாயலில்லாத நல்லெண்ணம் ஆங்கிலத்தில் பகவான் பெரிய எழுத்தான G மூலம் Good will எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

✽ ஆதாயத்திற்கான நல்லெண்ணம்.

✽ பாசத்திற்கான நல்லெண்ணம்.

✽ சந்தர்ப்பத்தால் ஏற்பட்ட நல்லெண்ணம்.

✽ பயந்து ஏற்படும் நல்லெண்ணம்.

போன்றவையின்றி நல்லெண்ணம், நல்லெண்ணமாகவே இருப்பது Good will, மற்றவை good will.

தம்பி - எனக்கு ஒரு கண் போனாலும், அடுத்தவனுக்கு இரண்டு கண்ணும் போகவேண்டும் என்பது கெட்ட எண்ணம். அதற்கெதிரான நல்லெண்ணம் வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்களா?

அண்ணன் - ஊரில் நல்லவனாக இருந்தால் மட்டும் நாட்டாண்மைக்காரனாக வர முடியாது. கெட்டவனை அடக்கும் திறனிருந்தால்தான் நாட்டாண்மைக்காரனாக முடியும். வெறும் நல்லெண்ணத்திற்கு சக்தியில்லை. கெட்ட எண்ணத்தை அடக்கும் திறன், ஆளும் திறனிருப்பதே தூய நல்லெண்ணம்.

தம்பி - தூய எண்ணம், தூய நல்லெண்ணம் ஆகியவற்றிற்கும் ஆன்மாவுக்கும் தொடர்பு உண்டா? Self-existent தானே தனித்திருப்பது என்பதை விளக்க முடியுமா?

அண்ணன் - மனத்தின் எண்ணம் நல்லதாகவுமிருக்கும், கெட்டதாகவுமிருக்கும். மனத்தில் எழும் நல்லெண்ணம் கெட்ட எண்ணத்திற்கு எதிரானது. ஆன்மாவுக்கு நல்லெண்ணம் மட்டும் உண்டு. அது நல்லெண்ணம்தான். கெட்ட எண்ணத்திற்கு எதிரான நல்ல எண்ணமில்லை. ஒளி எனில் இருட்டு உண்டு, நிழல் உண்டு. ஒளி இருட்டுக்கு எதிரானது.

ஆன்மாவில் இருள் இல்லை. ஆனால் ஒளியுண்டு. அது இருளற்ற ஒளி self-existent light.

☆ மனத்தின் நல்லெண்ணம் கெட்ட எண்ணத்திற்கு எதிரான நல்லெண்ணம்.

☆ ஆன்மாவின் நல்லெண்ணம், நல்ல எண்ணமாகப் பிறந்து, நல்லெண்ணமாக இருப்பது. கெட்ட எண்ணம் என்ற ஒன்று இருப்பதை அறியாதது.

தம்பி - சமூகம் வளர்ந்து அனைவரும் பணத்தின் பலனைப் பெறும்பொழுது நமக்கும் அது வரும். இப்பொழுதே நமக்கு அத்திறன் வர நமக்கு நல்லெண்ணம் வேண்டும் என்பது எதனால்?

அண்ணன் - ஒரு காலத்தில் படிப்பு, உயர்வு, வசதி, பணம் கொஞ்சம் பேரிடம் இருந்தது. அவர்களைக் கடந்து அது வெளியில் போகக்கூடாது என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அது குறுகிய எண்ணம். கெட்ட எண்ணம். இன்று படிப்பு, உரிமை, உயர்வு, வசதி, பணம் அனைத்தும் அனைவருக்கும் வரவேண்டுமென சமூகம் நினைக்கிறது. இது நல்லெண்ணம். அந்த நல்லெண்ணத்தின் கருவியாக ஜனநாயகம், பல்கலைக் கழகங்கள், தினசரிப் பத்திரிக்கைகள், கம்ப்யூட்டர், இன்டர்நெட் ஆகியவை செயலாற்றுகின்றன.

சமூகத்தின் நல்லெண்ணத்தின் பயன் நமக்கு வர நமக்கு நல்லெண்ணம் தேவை.

தம்பி - நாம் நல்லெண்ணம் என்று கூறுவதற்கும் நீங்கள் சொல்லும் ஆன்மீக நல்லெண்ணத்திற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை எடுத்துக் கூற முடியுமா?

அண்ணன் - நாம் வாயால் நல்ல கருத்தைத் தெரிவிக்கிறோம். செயலுக்கு வரும்பொழுது கை வாராது. பிறர் வாழ்வில் ஏற்படும் சிறப்பு நமக்கு சந்தோஷம் தருவது ஆன்மீக நல்லெண்ணம்.

தம்பி - நமக்கு நல்லெண்ணமிருந்தால் போதுமா?

அண்ணன் - இப்பணப் பெருக்கம் தன்னைத்தானே வளர்க்கும் திறனால் வருவது. நமக்கு நல்லெண்ணம் தன்னைத் தானே வளர்க்கும் அளவுக்கிருந்தால் நாம் அதனால் பயன் பெறலாம்.

தம்பி - மனதில்படும்படிச் சொன்னால் தேவலை.

அண்ணன் - நம் பணம் நம்மையறியாமல் தானே பெருக ஆரம்பித்தால் நம் நல்லெண்ணம் தானே வளரக்கூடியது எனப் பொருள்.

தம்பி - இல்லை என்றால்?

அண்ணன் - நமக்குள்ள நல்லெண்ணம் அவ்வளவுதான் எனப் பொருள்.

தம்பி - Values பண்புகளைப் பற்றிப் பேசினீர்கள். பிறகு நல்லெண்ணத்தைப் பற்றிச் சொன்னீர்கள். என்ன தொடர்பு?

அண்ணன் - பொருள்கள் goodsக்கு லிமிட் உண்டு. சேவை serviceக்கு லிமிட் உண்டு. ஆனால் பண்புக்கு லிமிட் இல்லை. அளவில்லாத பண்புகளை எந்த மனம் சேகரம் செய்கிறதோ அம்மனம் அளவில்லாத பணம் பெறும் என்கிறேன்.

Self-existent good will தானே தனித்தியங்கும் நல்லெண்ணம் இந்த எல்லாப் பண்புகளையும்

தன்னுள் அடக்கியது என்பதால் அதைச் சொன்னேன்.

தம்பி - அப்படி ஒருவருக்கு நல்லெண்ணம் அளவுகடந்து பெருகினால் பணம் எந்த வழியாக வரும்?

அண்ணன் - இக்கேள்விக்குரிய பதிலில் இரு பகுதிகள் உள்ளன.

□ எவ்வழியாக வரும் என்று சொல்ல முடியாது. நமக்கு நல்லெண்ணமிருந்து சமூகத்தின் நல்லெண்ணத்தை அது தொட்டுவிட்டால் உடனே அது செயல்படும். நம் வாழ்வில் அதற்குரிய நிகழ்ச்சி எழும். முறை, வகை, ரூபம் எது என்று கூற முடியாது. அதிர்ஷ்டம் உற்பத்தியாகும்.

□ கூற முடியுமிடங்களில் சொல்லக் கூடாது. சொல்வதால் அது நடைபெறாது.

ஐதகத்திலில்லாத அதிர்ஷ்டத்தை உற்பத்தி செய்யும் வழி இது. அதிர்ஷ்டம் உற்பத்தி செய்யப்பட்டுவிட்டால் அது எப்படியும் செயல்படும் என்று நாமறிவோம்.

தம்பி - இதுவரை அன்னையைப் பற்றி எதையும் சொல்லவில்லையே?

அண்ணன் - சித்-சக்தி என்பதை நாம் அறிவோம். சச்சிதானந்தத்தில் சக்தி, சித்திலிருந்து பிரியும் இடம். நல்லெண்ணம் Good will அந்த இடத்திற்கு உரியது. அதுவே அன்னையின் பிறப்பிடம். எனவே அன்னை என்பதை Good willமூலம் சொன்னேன்.

தம்பி - அன்னைமூலமாக இதுவரை சொல்லியதை மீண்டும் சொல்ல முடியுமா?

அண்ணன் - அன்னையை நாடுபவர்கட்கு மனத்தில் பணம் உட்பட எதுவுமிருக்காது.

தம்பி - அன்னையுமலமாக பணம் பெற விரும்பினால்....?

அண்ணன் - சுருக்கமாகச் சிலவற்றைக் கூறலாம்.

1. சமர்ப்பணத்தை முழுவதும் மனம் ஏற்கவேண்டும்.
2. நினைவு அன்னையிலும், செயல் உடலிலும் இருக்க வேண்டும்.
3. அன்னை விரும்பியவை எழும்பொழுது தவறாது செய்யவேண்டும்.
4. அன்னைக்குப் பிடிக்காததை எதுவானாலும் செய்யக் கூடாது.
5. பொய் மனதிலும் எழக்கூடாது.
6. பணத்தை மனம் நாடக்கூடாது.

தம்பி - பணத்தை மறந்தால், அது நம்மை மறந்துவிடுமே!

அண்ணன் - அது ஆசையிருக்கும்போது உண்மை. 'பணத்தை மனம் நாடக்கூடாது' என்பதை பணத்தாசை மனதில் இருக்கக்கூடாது என்று கூறவேண்டும்.

தம்பி - நல்லெண்ணத்தை எப்படி உற்பத்தி செய்வது?

அண்ணன் - அது புதிய தலைப்பு. நல்லெண்ணம் உள்ளவர் இதனால் பயன்பட்டால் போதும்.

தம்பி - இல்லாதவர்?

அண்ணன் - இல்லை என்று யார் சொல்வது?

தம்பி - பொதுவாகத் தெரியுமே?

அண்ணன் - பிறருக்கு அது தெரிவதால் அவருக்குப் பயனில்லை.

தம்பி - அவருக்கே தெரிந்தால்?

அண்ணன் - அப்படித் தெரிந்தால், அவர் ஏற்றுக்கொள்வாரா?

தம்பி - ஏற்றுக்கொண்டால்?

அண்ணன் - அவருக்கு வழி சொல்லலாம்.

தம்பி - அதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அண்ணன் - இந்த முறை உனக்குப் பயன்படும். நீ பிறருக்குச் சொல்லப் பயன்படாது.

தம்பி - ஏன்?

அண்ணன் - அப்படி ஒருவர் உன்னை இதுவரை கேட்கவில்லை. கேட்டால் பயன்படும். அவர் தனக்கு எவ்வளவு நல்லெண்ண முண்டு, எவ்வளவு கெட்ட எண்ணமுண்டு, அவை எந்த நிலையைச் சேர்ந்தவை எனப் பிரித்து, அவற்றிற்கு எதிரான நல்லெண்ணத்தை மனதில் ஏற்படுத்தவேண்டும். விளக்க வேண்டுமானால் அதற்குத் தனிக் கட்டுரை எழுதவேண்டும்.

தம்பி - முக்கியக் கருத்துகள்வரை சொல்லலாமா?

அண்ணன் - உள்ளதை அறிந்து, ஏற்று, சமர்ப்பணம் செய்து, எதிரான நல்லதைச் செய்ய மனம் ஒப்புக்கொண்டு, அதனால் சந்தோஷப்படவேண்டும்.

தம்பி - அடையாளமாகச் சிலவற்றைச் சொல்லலாமா?

அண்ணன் - அப்படி மனம் மாறியது உண்மையானால், நாம் போகும் இடங்களில் நல்லது நடக்கும். நமக்கு நல்ல செய்திகள் மட்டும் வரும்.

தம்பி - குறிப்பாக உபாயம் ஒன்றில்லையா?

அண்ணன் - வேறு ஓர் இடத்தில் ஏற்கனவே சொல்லியிருக்கிறதே!

நமக்கு என்ன அதிர்ஷ்டம் வேண்டுமோ, அது நம்மைச் சார்ந்தவர்க்கு எல்லாம் வரவேண்டும் என சந்தோஷமாக மனம் கேட்கவேண்டும். நமக்கு அது கடைசியில் வரவேண்டும் எனவும் பிரார்த்திக்கவேண்டும்.

முற்றும்

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

இழந்த உரிமை, உடமை, சந்தோஷத்தை அன்னை மீட்டுத் தருகிறார்கள். உடைந்த கண்ணாடி பாட்டிலை உருக்கி மீண்டும் பாட்டிலாக வார்க்க முடியுமென்றாலும், நடைமுறையில் அது சாத்தியமில்லை. இழந்த உரிமையைப் பெறச் சட்டமும், நாட்டின் வழக்கும் மாறவேண்டும். கண்ணாடி மீண்டும் உருகி அதன் முதல் நிலையை அடையவேண்டும் என்பதுபோல, உணர்ச்சி மீண்டும் அதன் ஆரம்ப நிலையை அடைந்தால்தான் அதற்கெதிரானதாக உருமாற்றமடைய முடியும்.

இழந்ததைப் பெறலாம்.

ஆதியில் ஆரம்பித்தால் இழந்ததைப் பெறலாம்.

எதையும் செய்யலாம், இழந்த அனைத்தையும் மீண்டும் பெறலாம்.

முந்தைய நிலை பலித்தால் பிந்தையது முடியும்.

“Agenda”

Here I have everything except lions.

Lions too are there invisible.

Lions smile on Mother like children.

சிங்கம் தவிர மற்ற எல்லாம் இங்கிருக்கின்றன.

சிங்கங்களும் இங்கு கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இருக்கின்றன.

குழந்தைகள்போல் சிங்கங்கள் அன்னையைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றன.

- ❖ அன்னை தம் அறைமையப் பற்றி மேற்கண்டவாறு பேசுகிறார்.
- ❖ இறைவனின் கருணைக்கு, சிங்கத்தின் பலம் வந்தால் அது குழந்தை போலாகும்.
- ❖ அகரச் சூறாவளியில் வீடுகள் 3, 4 நிமிஷத்தில் நொறுங்கிய பொழுது அன்னையின் சூழல் ஒரு வீட்டைக் காப்பாற்றியதை அறிந்த அன்பர்கள் இந்தச் சிங்கங்களின் பலத்தை அறிவார்கள்.
- ❖ அன்னையின் அருளுக்குச் சிங்கத்தின் பலம் உண்டு.
- ❖ அது பலத்தால் கனிந்து குழந்தையுள்ளம் பெறும்.
- ❖ எளிமையான அருளுக்கு வலிமை மிகுந்தால், அது சூட்சும லோகம் அடையும்.
- ❖ சூட்சும லோகம் அடைவதால் கண்ணுக்குத் தெரியாது.
- ❖ கண்ணுக்குத் தெரியாத பலம் கடவுளின் வலிமை.
- ❖ அன்னை அருளுக்குப் போர்முனையும் குடும்பச் சூழலும் ஒன்றே.
- ❖ அருளால் வாழ அன்பர் விரும்பினால்,
- ❖ அதிகாரம் செய்து அடக்க வேண்டியவரை,
- ❖ அன்பால் அரவணைக்க முடியும் என்றறிய,
- ❖ மனம் அதிகாரத்தையும், காரத்தையும் கைவிட்டு,

- ❖ அன்பையும், பிரியத்தையும், பொறுமை, நிதானத்துடன் நாடினால்,
- ❖ நாடியது நம்மைத் தேடிவந்து நெஞ்சை அடைந்தால்,
- ❖ சிங்கம் உள்ளே வரும், குழந்தைபோல் சிரிக்கும்.
- ❖ நமக்குச் சிங்கத்தின் பலமிருப்பதை நம் உலகம் அறிந்து ஏற்கும்.
- ❖ உலகில் அடாவடிக்காரன், போக்கிரி, நம்மைவிட்டு ஒதுங்கிப் போவான்.
- ❖ அவனை எதிர்கொள்ளும் நிலை வந்தால், அவனுக்குத் திராணி இருக்காது.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அகம் புறத்தை நிர்ணயிப்பதை ஆன்மா தன் பிரச்சினைகளை மறப்பதென்கிறோம். ஆன்மா பிரச்சினையால் பீடிக்கப்பட்டது, புறம் அகத்தை ஆளும் நிலையாகும்.

புறம் அகத்தை நிர்ணயித்தால் ஆன்மாவுக்குப் பிரச்சினையுண்டு.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஆசையை அடக்குவது நடத்தை. ஆசையைப் புரிந்து அழிப்பது பண்பு. பீறிடும் சக்தியை மனதால் அடக்குவது நடத்தை. உணர்வின் பக்குவம் பண்பு. ஆசையின் ஆன்மாவை எழுப்பி திசையை மாற்றுவது திருவுருமாற்றம்.

நடத்தையும், பண்பும் திருவுருமாற்றத்தில் முடியும்.

"அன்பர் உரை"

பிரம்மம், புகுஷா, ஈஸ்வரா — மாயா, பிரகிருதி, சக்தி

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

(இராணிப்பேட்டை தியான மையத்தில் 15.8.2003 அன்று திருமதி. வசந்தா லக்ஷ்மி நாராயணன் நிகழ்த்திய உரை)

- சட்டத்திற்குப் பதிலாக அனந்தம் பெரிய சத்தியங்களை ஏற்கும். அவை முடிவையும் பலனையும் ஆளக்கூடியவை. அவை எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் ஏற்ப மாறுவது, சிறு மதிக்கு அர்த்தமற்றதாகத் தெரியும்.

- * ஆபீசில் பணம் கொடுத்து வாங்குவது எனில் கையெழுத்துப் போட்டு வாங்குகிறோம்.
- * எதையும் ரிக்கார்டில் எழுதுகிறோம். எந்த fileஐ எந்த கிளார்க் பார்ப்பது என நிர்ணயிக்கப்பட்டு உள்ளது. விடுமுறை நான் குறிக்கப்பட்டு அமுலாக்கப்படுகிறது.
- * வீடு சட்டத்தால் நிர்வாகம் செய்யப்படுவதில்லை.
- * பிரியம், பாசம், பற்று, பொறுப்பு என்ற பெரிய சத்தியங்களுக்குக் குடும்பம் உட்பட்டது.
- * இங்கு விடுமுறை கிடையாது. File ரிக்கார்ட் கிடையாது. கையெழுத்து இல்லை. யார் எதைக் கவனிப்பது என்பது இல்லை. Office சட்டப்படிப் பார்த்தால் பெரிய குளறுபடி வரும்.
- * இதில் அனைவரும் பொறுப்பாக இருப்பார்கள், பொய் வாராது, திறமை நேர்மையால் உயரும்.

- அதேபோல் வாழ்வில் எளிய சட்டங்கள் அனந்தனின் பிரபஞ்ச வாழ்விற்கு பொருந்தாது.
- எது இங்கு முடியாதோ அது அங்கு இயல்பாக இருக்கும்.

❑ இன்ஸ்பெக்ஷன், ஆடிட்டிங், உட்பட முன்னறிவிப்புடன் நடக்கும். எதையும் முன்னெச்சரிக்கை இன்றி officeஇல் செய்யமுடியாது. எதிர்த்த வீட்டிற்கு வந்த பெரிய வரன் நம் வீட்டு பெண்ணைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு பார்க்கப் பிரியப்படுகிறார்கள் என்றால் கூணத்தில் வீடும், பெண்ணும், பணமும், மனமும் தயாராகும். நோட்டீஸ் கேட்கமாட்டோம்.

❑ பல பகுதிகள் சேர்ந்து முழுமையாவதை நாம் காண்கிறோம். அவற்றுள் ஒன்று முழுமையும் பகுதியானால் முழுமை முதிர்ந்து சிறக்கும்.

※ தம்பி மகளுக்குத் தமக்கை முன்வந்து திருமணம் செய்ய 15 பவுன் கொடுத்தாள். செலவையும் அவளே ஏற்றுக்கொண்டாள். பெண்ணின் ஒன்றுவிட்ட அண்ணன் அன்பர். அன்பர் 2 பவுன் கொடுத்தார்.

15 உம்+2 உம் = 17 என்பது கணக்கு. அன்பர் 2 பவுன் கொடுத்தபின் தமக்கை 15 பவுளை 25 பவுனாக்கினாள். ஒரு ஸ்கூட்டரும் வாங்கிக் கொடுத்தாள். 15+2 = 17 என்பது வாழ்வு. 15+2 = 25 என்பது அன்னை. இது வாழ்வில் இல்லாத கணக்கு.

❑ எந்தச் சட்டம் ஓர் இடத்தில் செல்லாதோ, அதே சட்டம் அடுத்த இடத்தில் முழுமையாக ஏற்கப்படும்.

※ இன்று கிராமத்தில் எவரும் செக்கை ஏற்கமாட்டார்கள். கொஞ்ச நாள் முன் பாங்க்கில் செக் கொடுத்தால் செக் வேண்டாம், பணம் கொடு என்பார்கள். அமெரிக்காவில் கடைகளில் பணம் கொடுத்தால் வாங்கமாட்டார்கள். செக் கேட்பார்கள். அதுவும் மாறி கிரெடிட் கார்ட் ஆகிவிட்டது.

❑ பகுத்தறிவின் பாதை குறுகியது. அதன் முறைகள் சிறியவை. அனந்தத்தை அறிய முற்பட்டபின் சிறிய முறைகளும் குறுகிய பாதையும் உதவா.

※ படிப்பு, சொத்து, வருமானம், உறவு, பழைய வாழ்வு, ஆகியவற்றை நண்பர்கள், உறவினருடன் பேசும்போது

அவர்கள் அளவோடு நிறுத்திக் கொள்வார்கள், மேலே போகமாட்டார்கள். அவர்கள் போனால் நாம் பதில் கூறும் அவசியம் இல்லை. கோர்ட்டில் நியாயம் கேட்டு வழக்காடினால் கூண்டில் நிற்கும்பொழுது எதிரி வக்கீல் இவற்றைப் பற்றி அளவில்லாமல் கேள்வி கேட்பார். நண்பர்களுக்கு உரிய அளவு எதிரி வக்கீலுக்கு இல்லை.

❑ ஓர் அம்சத்தைக் கொண்டு முழுமையை நிர்ணயிக்க முயன்றால், யானையைப் பார்த்த குருடர்கள் ஆவோம்.

※ பையன் படித்து வேலைக்கு வந்து நிறைய சம்பாதித்து குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவது போற்றத்தக்கது. சம்பாத்தியம் என்பது ஓர் அம்சம். இன்று நிறைய சம்பாதிக்கிறான், குடும்பம் வசதியாக இருக்கிறது என்பது நிலையான முழு அம்சம் இல்லை. அவனும் மனிதன்: அவனுக்கும் திருமணம், குடும்பம் வந்தபிறகு அவனது சம்பாத்தியம் இன்றுபோல் கூட்டுக் குடும்பத்திற்குப் பயன்படாது.

❑ ஓர் அம்சத்தைப் பார்ப்பது தவறானால் முழுமையை மட்டும் பார்ப்பதும் தவறாகும். அதன் முக்கியத்துவத்தை மட்டும் பார்ப்பது தவறு. அம்சங்களையும், முக்கிய கருத்தையும், முழுமையையும் சேர்த்துப் பார்ப்பது அவசியம்.

※ நன்றாகப் பாடும் பெண் படித்து நிறைய சம்பாதிக்கிறாள் எனில் பாட்டுக்காக அவளை விரும்புவது ஓர் அம்சம். துட்கம் அறிவுடையவள் என்பது முக்கியக் கருத்துபோல் ஆகும். பெரிய குடும்பத்துப் பெண் என்பது அவளது குடும்பத்தின் முழுமையை அறிவது ஆகும். இவை மூன்றும் முக்கியமானாலும் அவை அவளது முழுமையாகாது. நேரம் வரும்போது அவள் எப்படி நடக்கிறாள் என்பது அவளுடைய முழுமையாகும்.

❑ ஆத்மா பிரம்மத்தின் அமைதியான அம்சம். புருஷன் ஜீவனுள்ள அம்சம். ஈஸ்வரன் அமைதியும் ஜீவனும் உள்ள அம்சம் என்றாலும் இவை அம்சங்களே. மூன்றும் சேர்ந்ததே முழுமை.

அப்படி ஓர் அம்சம் இருந்து அதன் பகுதியாக இது மூன்றாம் இருந்தால் அப்பெரிய அம்சமே பிரம்மம்.

✽ ஒரு குடும்பத்திற்குப் பணம் இருப்பது அதுபோல் ஓர் அம்சம். செல்வாக்கு அடுத்தது, அதுபோல் ஓர் அம்சமே. உறவும் அதைப்போலவே. சம்பந்தம் செய்யும்பொழுது இவற்றை எல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் முடிவாகக் கருதமாட்டார்கள். பரம்பரையைக் கவனிப்பார்கள். பரம்பரையாக எந்த அளவு உயர்வு உண்டோ அந்த அளவிற்கே பணமும், செல்வாக்கும், உறவும் எடுபடும். நடப்பவை எல்லாம் நாராயணன் செயல்தான். நம் வீட்டுப் பையன் முழுப் பரீட்சைக்குப் போகவில்லை என்றபோதும் பாஸ் போட்டு விட்டார்கள். ஆனால் கடையில் சிறு சண்டை வந்தபோது அது கோர்ட்வரை போய் அபராதம் பெற்றது. சில சமயம் பெரிய தவறும் மன்னிக்கப்படுகிறது, சிறியவையும் தண்டிக்கப் படுகின்றன. செல்வாக்கு அதிகமாக இல்லாதபோதும் அந்த வார்டில் தகப்பனாரைத் தேர்ந்தெடுத்தது, பெரிய அதிர்ஷ்டம் தேடிவரும்பொழுது ஆண்டவன் செயல் வெளிப்படுகிறது. அதற்கு நமக்கு - நம் ஆத்மாவிற்கு - நமக்குள்ள தகுதியும் தெரிகிறது. நம் வீட்டுப் பையன் பெரிய இடத்துப் பையனோடு கல்லூரியில் படித்தால் அவர்கள் வீட்டுப் பெண்ணை கொடுத்துக் கம்பெனியில் டைரக்டர் ஆக்கி அமெரிக்காவிற்கு அனுப்பினால் அது அதிர்ஷ்டம் என்கிறோம்.

பகுதிகளான அறிவு, திறமை, செல்வாக்கு ஆகியவற்றின் பெருமைகளைக் கருதாமல் அவை அனைத்தும் ஒன்றுசேரும் இடமான ஜீவனில் அமைதி நிதானத்தைக் கருதியதால் பெரிய இடமும் பெரிய அதிர்ஷ்டமும் தேடிவருகின்றன என்பதை வாழ்வில் காண்கிறோம். பகுதிகளோ, பகுதிகள் சேர்ந்த முழுமையோ, முழுமை அல்ல: பிரம்மத்தின் முழுமையே முழுமை. அதனுள் எல்லாப் பகுதிகளையும் காணலாம். அது இருப்பதற்கு அடையாளம் நிதானம், பக்குவம், பவித்ரம், பொறுமை.

தொடரும்....

"அன்னை இலக்கியம்"

இதுவோ உம் ரௌத்திரக் கருணை!

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

இல. சுந்தரி

புருவங்கள் மேலெழ தன் கருத்தைப் படித்துவிட்டு ஒரு மாயப்புன்னகை வீசி மறைந்த அன்னையின் திருவுருவம் கண்முன்னே வந்தது. தவம்போலப் படித்தாள்.

“உனது நேர்மையும், சரணமும் உண்மையாகவும், முழுமையாகவும் இருக்கட்டும். உன்னை இறைவனுக்குக் கொடுக்கும்போது கோரிக்கை, நிபந்தனை ஏதுமின்றி பிடித்தமில்லாமல் முற்றிலும் கொடுத்துவிடு. அகங்காரத்திற்கோ, வேறு எந்த சக்திக்கோ எதுவும் மிஞ்சாமல் உன்னிடமிருக்கும் அனைத்தும் தெய்வ அன்னைக்கே உரிமையாகி விட்டட்டும்” என்ற வரிகள் அவள் எண்ணத்தில் தங்கிவிட்டன.

அவள் பரீதியுடன் முதன்முதலில் தரிசித்த அந்த அன்னை வடிவம் மீண்டும், மீண்டும் மகிழ்வூட்ட அந்த மகிழ்வுடன் உறங்கினாள். அவள் தலையை மெல்ல யாரோ வருடுவது போலுணர்ந்து தூக்கத்துடன் தன் கையால் தேடுகிறாள். மெல்லிய நீண்ட விரல்கள் அவள் கையில்பட்டது. அதைப்பற்றிக்கொண்டே எழுகிறாள். அன்னை அன்பு பொங்க நிற்கிறார். இனி உங்களை விடமாட்டேன் என்று அவர் செந்தாமரைப் பாதங்களைப் பற்றுகிறாள். அன்னை அவளைத் தூக்கி நிறுத்தி, அனைத்துக்கொள்கிறார். உடம்பெல்லாம் புனித நீராடிய தூய உணர்வு.

கண் விழிக்கிறாள். கடிகாரம் 4.30 மணியைக் காட்டுகிறது. மீண்டும் ஒருமுறை புத்தகத்தில் தன்னைக் கவர்ந்த அந்த வரிகளை

நினைவுகூறுகிறாள். இனிமையான உணர்வுடன் மாமியோடு வீட்டு வேலைகளைச் செய்து இயல்பாக நடந்துகொள்கிறாள். மணி 9.30.

“மாமி இன்று டெஸ்ட் என்று சொன்னேனல்லவா? இந்தப் புத்தகத்தை இரவு படித்துவிட்டு காலையில் திருப்பித் தந்துவிடுவதாகச் சொல்லி வாங்கிவந்தேன். கொடுத்துவிட்டு வரட்டுமா?” என்றாள்.

“சரி உமா! சீக்கிரம் கொடுத்துவிட்டு வந்துவிடு உமா” என்று பரிவுடன் கூறினாள் மாமி.

“மாமி, இனி நான் வரப்போவதில்லை. என்னை மன்னித்து விடுங்கள்” என்ற மனம் மானசீகமாய் வேண்டியது.

மணி 9.45. ப்ரீத்தி தரிசனத்திற்குப் புறப்பட்ட நிலையில் கதவைப் பூட்டிக்கொண்டிருந்தாள்.

“ப்ரீத்தி!” என்று மெல்லிய குரலில் அழைத்த உமாவைக் கண்டு மகிழ்ந்து, “வா உமா” என்றாள்.

“நானும் உன்னுடன் அன்னையைத் தரிசிக்க வரப்போகிறேன்” என்றாள்.

“அப்படியா? வா, வா. வீட்டில் பர்மிஷன் வாங்கிவிட்டாயா?” என்றாள்.

“இந்தக் கேள்விக்குப் பதிலை ஸ்ரீ அரவிந்தரே சொல்லிவிட்டார்” என்றாள் உமா.

“என்ன உமா சொல்கிறாய்?” என்றாள் ப்ரீத்தி.

“தெய்வ அன்னையின் அருளும், பாதுகாப்பும் உனக்குக் கிடைத்தபின் உன்னை எதுதான் தீண்டமுடியும்? அல்லது யாருக்கு நீ அஞ்சவேண்டும்? அவர் அருளின் ஒரு துளியே உன்னை எல்லா

ஆபத்துக்களிலிருந்தும், எல்லா இடர்களினூடும் உன்னைப் பத்திரமாய்த் தாங்கிச் செல்லவல்லது’ என்று பகவான் கூறவில்லையா?” என்கிறாள் உமா.

“ஓ! ‘தி மதர்’ படித்துவிட்டாயா?” என்றாள் ப்ரீத்தி.

“வெறுமே படிக்கவில்லை ப்ரீத்தி, அனுபவிக்கிறேன்” என்றாள் பரவசமாய்.

“ஆகா! என்ன ஆனந்தம்! வா, உமா” என்று அவள் கையைப் பற்றி நடக்கிறாள் ப்ரீத்தி.

தரிசன வரிசையில் கடைசியாக ப்ரீத்தியும், உமாவும் நிற்கின்றனர். அன்னையை அருகில் தரிசிக்கும் ஆனந்தத்திற்காக உமா வரிசைக் கடைசியில் காத்துக்கொண்டிருந்தாள். வரிசை நகர்ந்தது. ப்ரீத்தியும் பூக்களைப் பெற்றுக்கொண்டு நகர்ந்துவிட்டாள்.

உமாவின் வாய்ப்பு. அன்னையை, சூரிய ஒளி வீசும் அவர் பொற்பாதங்களில் தொடங்கி தரிசிக்கிறாள். முகத்தில் அந்தச் சிரிப்பு. அகங்காரத்தை கரைக்கவல்ல சிரிப்பு. அத்துடன் இணைகிறது ஜீவன்.

“அன்னையே! என்னை உம்மிடம் ஏற்கவேண்டும்” என்று பணிவுடன் பிரார்த்திக்கிறாள்.

தலையசைத்து ஏற்கிறார். அவள் அங்கு அனுமதிக்கப்பட்டு, அறையும் கிடைத்துவிட்டது.

வீட்டைவிட்டு வெளியேறிவிட்டாள். ஸ்ரீ அன்னையின் முன் வந்து தரிசனமும் பெற்றாயிற்று. மனம் திடப்படவில்லை. ‘தன்னைக் காணாது தன் தாய் தவிப்பாளோ? மாமிக்குத் தான் தீங்கிழைத்துவிட்டேனோ?’ என்ற மனக்குடைச்சலால் மனம் வலித்தது. ப்ரீத்திக்கு உடம்பில் கட்டி வந்தது. தனக்கோ மனதில் கட்டி வந்திருக்கிறது.

தொடரும்....

அறிவிப்பு

இவ்வட்டத்திற்குள் இக்குறி இருந்தால் உங்கள்
சந்தா முடிவடைந்துவிட்டது. உடனடியாக புதுப்பிக்கவும்.

சொசைட்டியின் வெளியீடுகள்

ஆங்கில நூல்கள்:

1.	Mental Peace of the Industrialist	ரூ. 30
2.	Sri Aravindam	ரூ. 40
3.	Luck	ரூ. 50
4.	A Discussion on The Life Divine	ரூ.100
5.	Life & Teachings of Sri Aurobindo and The Mother	ரூ.120
6.	Spirituality and Prosperity - I	ரூ.150
7.	Spirituality and Prosperity - II	ரூ.200

மற்ற வெளியீடுகள்:

1.	தொழிலின் ஜீவன்	N. கண்ணன்	ரூ. 30
2.	தேடிவரும் யோகம்	பிரித்திவ்	ரூ. 50
3.	திருவருளே தீராத செல்வம்	N. அசோகன்	ரூ. 75
4.	திருவடி தரிசனம்	N. அசோகன்	ரூ. 75
5.	அருளோவியம்	N. அசோகன்	ரூ. 80
6.	பக்தியும் சேவையும்	N. அசோகன்	ரூ.100
7.	சத் பிரம்மம்	விசாலம்	ரூ. 20
8.	சத் புருஷன்	விஜயா & விசாலம்*	ரூ. 20

*சென்னையில் மட்டுமே கிடைக்கும்.

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.20/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்.

Printed by Mrs. Anuradha Sriram, Integra, No.51, II Cross, Jawahar Nagar, Nellithope Post, Pondicherry-5 and Published by Mr. P.V. Balakrishnan, 12, First Cross, Venkata Nagar, Pondicherry-11 on behalf of The Mother's Service Society, Pondicherry-11.

Editor: Karmayogi

ஒன்று நடந்தால் எல்லாம் நடக்கும்

பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும் என்பது பழமொழி. இப்பழமொழியும் தலைப்பும் கூறுவது ஒன்றே. எது நடந்தாலும் ஒரே சமயத்தில் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் நடக்கும். The Life Divine என்ற நூலில் பகவான், “இயற்கையில் விரயமில்லை” என எழுதுகிறார். நாம் ஒரு சமயத்தில் ஒரு காரியம் செய்கிறோம். இயற்கை பல்வேறு காரியங்களை ஒரே சமயத்தில் ஆரம்பிக்கிறது. அது நம் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. அத்தனைக் காரியங்களும் திரைமறைவில் வளர்கின்றன. ஒரு காரியம் முடிகிறது. ஆரம்பமோ, வளர்ச்சியோ தெரியாத நம் கண்ணுக்கு முடிவு தெரிகிறது. ஒரு காரியம் முடிகிறது எனில் எல்லாக் காரியங்களும் முடியும் நேரம் வந்துவிட்டது. அதனால் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் பல நல்ல, பெரிய காரியங்கள் நம்பமுடியாதபடி நடக்கின்றன. 1956வரை வாழ்வு இடக்காக இருந்தது. வாழ்வு இடக்காக இருந்தாலும், நன்றாக இருந்தாலும் அதன் சட்டங்கள் மாறுவதில்லை. இடக்காக இருந்தபொழுது கெட்ட காரியங்கள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் வெளிப்பட்டன. 1956இல் சத்திய ஜீவியம் சூட்சும உலகை நிரப்பியுள்ளது. ஆனால் அந்த சக்தி திரைமறைவிலிருக்கிறது. ஆத்மாவை அழைத்தால் - அன்னையை அழைத்தால் - மறைவிலுள்ள சக்தி வெளிவருகிறது. வெளிவரும் நேரம் பல காரியங்கள் ஒரே சமயத்தில் பெரியதாகக் கூடிவருவதைக் காண்கிறோம். அவதிப்பட்டவர் பொறுமையாக அன்னையை அழைத்தால் மிகப் பெரிய ஆர்டர் வரும்பொழுது, மிகப் பெரிய பண உதவிகள் 3 இடங்களிலிருந்து ஒரே சமயத்தில் வருவதைக் கண்டார்.

தணியாத நினைவு, தவறாத சமர்ப்பணம்

வியாசபகவான் மகாபாரதத்தை எழுத ஒருவரை நினைத்தபொழுது, விநாயகர் எழுத முன்வந்து, “நான் எழுதும் வேகத்தில் சொன்னால், நான் எழுதுகிறேன்” என்றார். விநாயகர் தம் தந்தத்தால் எழுதும் வேகத்தில் எப்படி கவி எழும் என்று தயங்கிய வியாசர், “எழுதுவதைப் புரிந்துகொண்டு எழுதுவதானால், நீங்கள் எழுதும் வேகத்தில் நான் சொல்கிறேன்” என வியாசர் கூறியதாகக் கதை.

அன்னையிடம் வருபவர்கள் நடக்கும் விஷயத்தைக் கண்டு பிரமிப்பார்கள். க்ஷணத்தில் வீட்டிலிருந்த அத்தனை பிரச்சினைகளும் மறைந்துவிடும். அது நம் கண்ணில் சில சமயங்களில் படும். பட்டாலும், படாவிட்டாலும், வாழ்க்கை பிரமிப்பாகும். அது தொடர்ந்து நடக்கும். வருமானம் 10 மடங்கு எதிர்பாராமல் நம்பமுடியாமல் உயர்ந்தபின் மனதில் எழும் முதல் எண்ணம், ‘இது வெளியில் தெரியக் கூடாது, தெரிந்தால் ஆபத்து’ எனத் தோன்றும். நடப்பவை பிரமிப்பாக இருப்பது இயல்பு. அது நன்றியாக உடலில் மலர்ந்து உணர்வாகப் பூரித்தால், நடப்பது தொடரும், தொடர்ந்து விரியும். இது வெளியில் போகக்கூடாது என்பவருக்குப் பலிக்கும். அதைவிடச் சிறந்த நோக்கம் ஒன்றுண்டு.

படிப்படியாக நம் மனம் பிரமிப்பு, இரகசியம், திருப்தி, பூரிப்பு, மிரட்சி, திகைப்பு எனப் பல கட்டங்களைத் தாண்டி வருவது, வந்தது நாம் அனுபவித்து அறிந்ததாகும். மனம் அதன்பின் பல விஷயங்களை ஆசைப்படும். மெதுவாக அவை பலிப்பதைக் காண்கிறோம். ஒன்றும் புரியாது. அடுத்த கட்டத்தில் நினைக்காதனவெல்லாம் நடக்கும், ஒன்றும் பிடிபடாது. அதற்கும் அடுத்த கட்டத்தில் நினைக்கமுடியாதனவெல்லாம் நடக்கும். அது நம் கற்பனையைக் கடந்த நிலை. அந்நிலையில்,

- ❖ அன்னை என்றும் இதேபோல் நினைத்தன வெல்லாம் நடத்துவாரா என மனம் நினைக்கும்.
- ❖ "நான் அப்படியே நடத்த விரும்புகிறேன். நான் தருவதைச் சமர்ப்பணத்தால் பெற்று, நன்றியால் அனுபவித்தால், நான் தொடர்ந்து அற்புதங்களை அன்றாட நிகழ்ச்சியாக்குவேன்" என அன்னை வியாசர்போலக் கூறுவதை நாம் கேட்பதில்லை.

